

REGLEMENT

GEMEENTELIJKE

ADMINISTRATIEVE SANCTIES

INHOUDSTAFEL

	Blz.
HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN	
Artikel 1.0.1. Toepassingsgebied	7
Artikel 1.0.2. Bevelen burgemeester	7
Artikel 1.0.3. Vlarem geluidsnormen	7
 HOOFDSTUK 2. OPENBARE RUST	
Afdeling 2.1. Algemene bepalingen	
Artikel 2.1.1. Geluidsoverlast	8
Artikel 2.1.2. Niet-hinderlijk geluid	8
 Afdeling 2.2. Specifieke bepalingen	
Artikel 2.2.1. Laden en lossen	8
Artikel 2.2.2. Muziek	8
Artikel 2.2.3. Ontvang- en zendtoestellen	9
Artikel 2.2.4. Elektronisch versterkte muziek in voertuigen	9
Artikel 2.2.5. Voertuigen	9
Artikel 2.2.6. Voertuigen met luidsprekers of geluidsverwekkende hulpmiddelen	10
Artikel 2.2.7. Grasmaaiers of andere werktuigen	10
Artikel 2.2.8. Toestellen voor recreatief gebruik	10
Artikel 2.2.9. Verbod van quads en motoren voor motorcross op buurtwegen	10
Artikel 2.2.10. Wapens	10
Artikel 2.2.11. Vuurwerk	11
Artikel 2.2.12. Luchtdrukkanonnen	11
Artikel 2.2.13. Dieren	11
 HOOFDSTUK 3. PUBLIEK TOEGANKELIJKE INRICHTINGEN	
Afdeling 3.1. Publiek Toegankelijke Inrichtingen – Brandveiligheid	
Artikel 3.1.1. Algemeen	12
Artikel 3.1.2. Definities	12
Artikel 3.1.3. Brandveiligheidattest	12
Artikel 3.1.4. Verzekering	13
Artikel 3.1.5. Attesten brandklasse en brandweerstand	13
Artikel 3.1.6. Aantal toegelaten personen	13
Artikel 3.1.7. Brandgedrag van materialen	14
Artikel 3.1.8. Toegangswegen	15
Artikel 3.1.9. Inplanting	15
Artikel 3.1.10. Compartimentering	15

Artikel 3.1.11.	Evacuatie	15
Artikel 3.1.12.	Doorvoering door wanden	19
Artikel 3.1.13.	Structurele elementen	19
Artikel 3.1.14.	Plafonds en valse plafonds	19
Artikel 3.1.15.	Technische lokalen	20
Artikel 3.1.16.	Verwarming	20
Artikel 3.1.17.	Keukens	21
Artikel 3.1.18.	Principe van goed vakmanschap	22
Artikel 3.1.19.	Elektrische laagspanningsinstallaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie	22
Artikel 3.1.20.	Installaties voor melding, alarm en detectie	22
Artikel 3.1.21.	Brandbestrijdingsmiddelen	23
Artikel 3.1.22.	Rook- en warmteafvoerinstallaties	23
Artikel 3.1.23.	Roken	23
Artikel 3.1.24.	Controle	23
Artikel 3.1.25.	Veiligheidsregister	24
Artikel 3.1.26.	Overgangsbepalingen en afwijkingen m.b.t. Hoofdstuk 3 : Publiek Toegankelijke Inrichtingen, afdeling 1 Brandveiligheid	24

Afdeling 3.2. Publiek Toegankelijke Inrichtingen – Openbare orde

Artikel 3.2.1.	Sluiting	25
----------------	----------	----

HOOFDSTUK 4. BEHEER VAN HUISHOUELIJKE AFVALSTOFFEN EN VERGELIJKBARE BEDRIJFSAFVALSTOFFEN

Afdeling 4.1. Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1.	Huishoudelijke afvalstoffen – definities	26
Artikel 4.1.2.	Verboden afvalstoffen	26
Artikel 4.1.3.	Overbrengers	26
Artikel 4.1.4.	Verbranden van afvalstoffen	26
Artikel 4.1.5.	Sluikstorten van afvalstoffen	27
Artikel 4.1.6.	Reinheid op privaat terrein	28
Artikel 4.1.7.	Afvalstoffen – wijze van aanbieden en toezicht	28
Artikel 4.1.8.	Afvalstoffen –wanneer en waar buitenplaatsen	28
Artikel 4.1.9.	Afval op standplaatsen – voorzien van afvalrecipiënten	29
Artikel 4.1.10.	Afval op standplaatsen – gescheiden inzameling	29
Artikel 4.1.11.	Afval op standplaatsen – opstelling en aantal inzamelrecipiënten	29
Artikel 4.1.12.	Afval op standplaatsen – lediging van de inzamelrecipiënten	29
Artikel 4.1.13.	Reclamedrukwerk en gratis regionale pers	30
Artikel 4.1.14.	Evenementen	30

Afdeling 4.2. Inzameling van huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval

Artikel 4.2.1.	Definitie	30
----------------	-----------	----

Artikel 4.2.2.	Inzameling	30
Artikel 4.2.3.	Wijze van aanbieding	31
Artikel 4.2.4.	Gebruik van de huisvuilcontainer – eigendom	31
Artikel 4.2.5.	Gebruik van de huisvuilcontainer – onderhoud en gebruik	31
Artikel 4.2.6.	Gebruik van de huisvuilcontainer – adresgebonden	31

Afdeling 4.3. Inzameling van grofvuil

Artikel 4.3.1.	Definitie	31
Artikel 4.3.2.	Inzameling	32
Artikel 4.3.3.	Wijze van aanbieding	32

Afdeling 4.4. Selectieve inzameling van hol glas

Artikel 4.4.1.	Definitie	32
Artikel 4.4.2.	Inzameling	32
Artikel 4.4.3.	Wijze van aanbieding	32
Artikel 4.4.4.	Wijze van aanbieding – verboden	33

Afdeling 4.5. Selectieve inzameling van papier en karton

Artikel 4.5.1.	Definitie	33
Artikel 4.5.2.	Inzameling	33
Artikel 4.5.3.	Wijze van aanbieding	33

Afdeling 4.6. Selectieve inzameling van klein gevaarlijk afval

Artikel 4.6.1.	Definitie	34
Artikel 4.6.2.	Inzameling	34
Artikel 4.6.3.	Wijze van aanbieding	35
Artikel 4.6.4.	Bevoegd personeel	35

Afdeling 4.7. Selectieve inzameling van groente-, fruit- en tuinafval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval

Artikel 4.7.1.	Definitie	36
Artikel 4.7.2.	Inzameling	36
Artikel 4.7.3.	Wijze van aanbieding	36
Artikel 4.7.4.	GFT-container – eigendom	36
Artikel 4.7.5.	GFT-container – onderhoud en gebruik	37
Artikel 4.7.6.	GFT-container – adresgebonden	37

Afdeling 4.8. Selectieve inzameling van houtafval, snoeihout en kerstbomen

Artikel 4.8.1.	Houtafval – definitie	37
Artikel 4.8.2.	Houtafval – inzameling	37
Artikel 4.8.3.	Houtafval – wijze van aanbieding	37
Artikel 4.8.4.	Snoeihout en kerstbomen – definitie	37

Artikel 4.8.5.	Snoeihout en kerstbomen – inzameling	38
Artikel 4.8.6.	Snoeihout – wijze van aanbidding	38

Afdeling 4.9. Selectieve inzameling van plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons (PMD-afval)

Artikel 4.9.1.	Definitie	38
Artikel 4.9.2.	Inzameling	38
Artikel 4.9.3.	Wijze van aanbidding	39

Afdeling 4.10. Selectieve inzameling van metalen gemengd

Artikel 4.10.1.	Definitie	39
Artikel 4.10.2.	Inzameling	39
Artikel 4.10.3.	Wijze van aanbidding	39

Afdeling 4.11. Selectieve inzameling van textiel

Artikel 4.11.1.	Definitie	40
Artikel 4.11.2.	Inzameling	40
Artikel 4.11.3.	Wijze van aanbidding	40

Afdeling 4.12 : Het recyclagepark

Artikel 4.12.1.	Doel	40
Artikel 4.12.2.	Toegang	40
Artikel 4.12.3.	Afvalstoffen	41
Artikel 4.12.4.	Verkeersregeling	41
Artikel 4.12.5.	Sorteren	41
Artikel 4.12.6.	Reinheid omgeving	41
Artikel 4.12.7.	Rookverbod	41
Artikel 4.12.8.	Afwijkingen	42

HOOFDSTUK 5. OPENBARE VEILIGHEID EN VLOTTE DOORGANG

Artikel 5.0.1.	Vergaderingen in open lucht	43
Artikel 5.0.2.	Wildplassen	43
Artikel 5.0.3.	Werkzaamheden	43
Artikel 5.0.4.	Verlichting van uitgravingen of voorwerpen op de openbare weg	43
Artikel 5.0.5.	Onderhoud van bomen, beplantingen en hagen	43
Artikel 5.0.6.	Verwijderen van boomstronken	44
Artikel 5.0.7.	Rondreizende woonwagens	44
Artikel 5.0.8.	Huisnummers	44
Artikel 5.0.9.	Aanduidingen van openbaar nut	44
Artikel 5.0.10.	Bedrieglijke oproepen	44
Artikel 5.0.11.	Toegang tot onbezette gebouwen	44
Artikel 5.0.12.	Ruimen van sneeuw en ijs	44
Artikel 5.0.13.	Ijs op openbare kanalen, waterbekkens en waterlopen	45

Artikel 5.0.14.	Herstellen of slopen van bouwvallige gebouwen	45
Artikel 5.0.15.	Werpen, plaatsen of achterlaten van voorwerpen op openbaar domein	45
Artikel 5.0.16.	Bepalingen in verband met honden	45

HOOFDSTUK 6. DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 6.0.1.	Uitwerpselen van huisdieren	47
Artikel 6.0.2.	Uitvliegen van duiven	47
Artikel 6.0.3.	Verwijderen van aanplakbiljetten	47
Artikel 6.0.4.	Aanbrengen van opschriften op de openbare weg (wildplakken)	47
Artikel 6.0.5.	Drankautomaten	48
Artikel 6.0.6.	Onderhoud van private grachten	48
Artikel 6.0.7.	Onderhoud van niet bebouwde percelen	49

HOOFDSTUK 7. GEMENGDE INBREUKEN

Afdeling 7.1. Lichte gemengde inbreuken

Artikel 7.1.1.	Vernieling of beschadiging van grafsteden en monumenten	50
Artikel 7.1.2.	Graffiti	50
Artikel 7.1.3.	Beschadiging van onroerende eigendommen	50
Artikel 7.1.4.	Vernieling en verwoesting van veldvruchten, planten, bomen, enten, granen en voeder, vernieling van landbouwgereedschappen	50
Artikel 7.1.5.	Vernieling van afsluitingen, verplaatsing of verwijdering van grenspalen en hoekbomen	50
Artikel 7.1.6.	Beschadiging of vernieling van andermans roerende eigendommen	50
Artikel 7.1.7.	Nachtgerucht of nachtrumoer	50

Afdeling 7.2. Zware gemengde inbreuken

Artikel 7.2.1.	Opzettelijke toebrengen van verwondingen of slagen	51
Artikel 7.2.2.	Diefstal zonder geweld of bedreiging	51

HOOFDSTUK 8. SANCTIES

Artikel 8.0.1.	Administratieve geldboete	52
Artikel 8.0.2.	Administratieve geldboete – Lichte gemengde inbreuken	56
Artikel 8.0.3.	Administratieve geldboete – Zware gemengde inbreuken	56
Artikel 8.0.4.	Administratieve schorsing of intrekking van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, of tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting	56
Artikel 8.0.5.	Bemiddelingsprocedure	57

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.0.1 – Toepassingsgebied

Dit reglement geldt met behoud van de toepassing van enige andere wetgeving.

Artikel 1.0.2. – Bevelen burgemeester

Iedereen moet de bevelen van de burgemeester, gegeven krachtens de nieuwe Gemeentewet¹, naleven.

Artikel 1.0.3. – Vlarem geluidsnormen

Voor alle artikelen in dit reglement waarin geluidsnormen worden opgelegd, gelden artikel 2 en 3 van de bijlage 4.5.1 van Vlarem II voor de meetomstandigheden en de eisen van de meetketen².

¹ Nieuwe gemeentewet o.a. :

Art. 133: De burgemeester is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politieordonnanties, de politieverordeningen en de politiebepalingen

² Vlarem II, Bijlage 4.5.1. Meetmethode en meetomstandigheden voor het omgevingsgeluid

Art. 2. Meetomstandigheden

§ 1. Algemene voorwaarden

De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan de bepalingen van art. 1 van deze bijlage betreffende de meetduur voor een volledig akoestisch onderzoek;

De metingen moeten worden uitgevoerd onder representatieve werking van de inrichting en onder representatieve geluidsoverdracht;

De metingen mogen niet worden uitgevoerd bij neerslag en/of windsnelheden die hoger zijn dan 5 m/s; mits motivering mag de deskundige erkend in de discipline geluid en trillingen hiervan afwijken; $L_{Aeq,T}$ en $L_{AN,T}$ worden gemeten gedurende een representatief tijdsinterval T en de statistische grootheden worden bepaald op basis van minstens 3600 waarden per uur.

Een windscherm moet tijdens de metingen steeds op de microfoon worden geplaatst.

§ 2. Meetomstandigheden in open lucht

De geluidsmetingen in open lucht vinden plaats op een hoogte die representatief is voor de woonniveaus in de omgeving en, zo mogelijk, op minstens 3,5 m van muren, gebouwen en andere constructies die het geluid kunnen weerkaatsen.

§ 3. Meetomstandigheden binnenshuis

De geluidsmetingen binnenshuis vinden plaats op een hoogte boven de vloer begrepen tussen 1,2 m en 1,5 m en, zo mogelijk, op minstens 1,5m van de wanden en de vensters.

De deuren en vensters van de vertrekken waarin de geluidsmetingen gebeuren zijn gesloten tijdens de metingen. Er worden geen bijkomende maatregelen getroffen die de geluidsoverdracht kunnen beïnvloeden.

Art. 3. Eisen waaraan de meetketen moet voldoen

De meetketen moet bestaan uit apparatuur die minstens voldoet aan de eisen gesteld voor klasse 1-meetinstrumenten in de IEC-normen.

Vóór elke meting of reeks van metingen moet de meetketen met behulp van een akoestische ijkbron worden geïjkt volgens de aanwijzingen van de fabrikant.

HOOFDSTUK 2. OPENBARE RUST

Afdeling 2.1. Algemene bepalingen

Artikel 2.1.1. – Geluidsoverlast

Het is dag en nacht verboden geluid, gerucht of rumoer te veroorzaken zonder reden of zonder noodzaak als dat toe te schrijven is aan een gebrek aan vooruitzicht en voorzorg en de rust van de inwoners in het gedrang brengt.

Het bewijs kan met alle mogelijke middelen geleverd worden.

Artikel 2.1.2. – Niet-hinderlijk geluid

Een geluid wordt als niet-hinderlijk beschouwd wanneer het bijvoorbeeld het gevolg is van:

- werken aan de openbare weg of voor het aanleggen van openbare nutsvoorzieningen, uitgevoerd met toestemming van de daartoe bevoegde overheid of in opdracht van die overheid;
- van werken die op werkdagen en zaterdag aan private eigendommen worden uitgevoerd, waarvoor de bevoegde overheid een vergunning heeft verleend, en van verbeterings-, verbouwings- of onderhoudswerken aan dergelijke eigendommen die zonder vergunning kunnen worden uitgevoerd, en waarbij de nodige voorzorgen worden getroffen om overdreven of niet noodzakelijk lawaai te voorkomen;
- van werken of handelingen die dringend of zonder verder uitstel moeten worden uitgevoerd ter bescherming van personen of eigendommen, of ter voorkoming van rampen. Hieronder valt ook het gebruik van landbouwvoertuigen tijdens het oogstseizoen;

Afdeling 2.2. Specifieke bepalingen

Artikel 2.2.1. – Laden en lossen

Voor het hanteren, laden of lossen van materialen, toestellen of andere voorwerpen die geluiden kunnen voortbrengen, zoals platen, bladen, staven, dozen, vaten, metalen of andere recipiënten, gelden de volgende principes:

1° de voorwerpen moeten gedragen worden zonder ze te slepen en ze moeten op de grond geplaatst worden zonder ze te werpen;

2° als de voorwerpen door hun afmetingen of hun gewicht niet gedragen kunnen worden, moeten ze uitgerust zijn met een voorziening waardoor ze geluidsarm verplaatst kunnen worden.

Artikel 2.2.2. – Muziek

Behoudens machtiging van het gemeentebestuur en onder de voorwaarden opgelegd in de machtiging, is in de openbare ruimte het gebruik van elektronisch versterkte muziek verboden.

Voor het gebruik van niet-elektronisch versterkte muziek in een openbare of private inrichting gelden eveneens de regels van het KB van 24 februari 1977³.

Artikel 2.2.3. – Ontvang- en zendtoestellen

Behoudens afwijking toegestaan door het gemeentebestuur, is het verboden op de openbare weg en op de openbare plaatsen, alle soorten ontvang- en zendtoestellen zoals onder andere radio's, televisietoestellen, luidsprekers en muziekinstallaties, te laten functioneren, tenzij de voortgebrachte geluidssterkte het niveau van 75 db(A) (L_{AFMAX}) niet overtreft, gemeten op een plaats waar er zich personen kunnen bevinden.

Artikel 2.2.4. – Elektronisch versterkte muziek in voertuigen

In afwijking van artikel 2.2.3. is het verboden elektronisch versterkte muziek in voertuigen te produceren die hoorbaar is buiten het voertuig. De overtredingen tegen deze bepaling worden verondersteld door de bestuurder te zijn begaan, tot bewijs van het tegendeel.

Artikel 2.2.5. – Voertuigen

Het is verboden voertuigen of hun toebehoren (o.a. koelinstallaties) draaiende te houden terwijl het voertuig stilstaat, tenzij daartoe noodzaak is.

³ Uittreksel uit het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen:

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

- 1. Muziek: alle vormen van muziekemissie elektronisch versterkt en voortkomend van blijvende of tijdelijke geluidsbronnen*
- 2. Openbare inrichtingen: alle inrichtingen alsmede hun aanhorigheden, die, al dan niet tegen betaling, voor het publiek toegankelijk zijn, ook al is de toegang tot bepaalde categorieën van personen beperkt, zoals danszalen, concertzalen, discotheken, privé-clubs, winkels, restaurants, drankgelegenheden, met inbegrip van die welke in open lucht gelegen zijn*
- 3. Private inrichtingen: woningen en hun aanhorigheden en tuinen, en in het algemeen, alle plaatsen welke niet voor het publiek toegankelijk zijn*
- 4. Buurt: alle in de onmiddellijke omgeving gelegen lokalen of gebouwen, waarin zich personen bevinden*
- 5. Achtergrondgeluidsniveau: minimum geluidsniveau, gemeten over een periode van vijf minuten, bij uitschakeling van de onder 1 bedoelde geluidsbronnen in de onder 2 en 3 bedoelde inrichtingen*

Artikel 2. In openbare inrichtingen mag het maximum geluidsniveau voortgebracht door de muziek 90 dB(A) niet overschrijden. Dit geluidsniveau wordt gemeten op gelijk welke plaats in de inrichting waar zich in normale omstandigheden personen kunnen bevinden.

Artikel 3. De openbare en private inrichtingen waar muziek geproduceerd wordt, moeten zo ingericht zijn dat het geluidsniveau gemeten in de buurt: 1° niet hoger is dan 5 dB(A) boven het achtergrondgeluidsniveau, indien dit lager is dan 30 dB(A); 2° niet hoger is dan 35 dB (A) indien het achtergrondgeluidsniveau ligt tussen 30 en 35 dB(A); 3° niet hoger is dan het achtergrondgeluidsniveau indien dit hoger is dan 35 dB (A). Dit geluidsniveau wordt gemeten in het lokaal of gebouw, met gesloten deuren en vensters. De microfoon wordt geplaatst op minstens 1 m afstand van de muren en op een hoogte van 1,20 m boven de vloer.

Artikel 4. Het geluidsniveau in dB(A) wordt gemeten met een geluidsmeter, die minstens voldoet aan de nauwkeurigheidseisen bepaald in de Belgische norm NBN 576.80, met instelling van de "trage" dynamische karakteristiek. Vóór elke meting of reeks van metingen met betrekking tot een zelfde geluidsbron wordt de geluidsmeter afgesteld met behulp van een akoestische ijkbron.

Artikel 2.2.6. – Voertuigen met luidsprekers of geluidsverwekkende hulpmiddelen

Het gebruik van voertuigen die uitgerust met of voorzien zijn van luidsprekers of geluidsverwekkende hulpmiddelen, en bestemd zijn voor het maken van reclame is onderworpen aan de voorafgaande machtiging van het gemeentebestuur. De machtiging moet steeds in het voertuig aanwezig zijn.

Ze kan slechts toegestaan worden van 8 tot 18 u in de periode van 1 oktober tot 31 maart en 8 tot 21 u in de periode van 1 april tot 30 september. Het geproduceerde geluidsniveau mag daarenboven niet hoger liggen dan 90 dB(A) (L_{AFMAX}), gemeten op een plaats waar er zich personen kunnen bevinden.

Artikel 2.2.7. – Grasmaaiers of andere werktuigen

Het gebruik in de open lucht van houtzagen, grasmaaiers of andere werktuigen aangedreven door ontploffings- of elektrische motoren, is alleen toegestaan tussen 8 en 21 u.

Op zondagen en wettelijke feestdagen is het gebruik van dergelijke toestellen verboden.

Dit artikel is niet van toepassing voor het normaal professioneel gebruik van dergelijke toestellen in de land- en tuinbouw.

Artikel 2.2.8. – Toestellen voor recreatief gebruik

Het is verboden met ontploffingsmotoren aangedreven speeltuigen en experimenteertuigen te gebruiken om er oefeningen, persoonlijke of groepsvermakelijkheden, wedstrijden of manifestaties mee te houden of te organiseren in de open lucht, op minder dan 300 meter van woonwijken, woonkernen, bewoonde huizen of natuurgebieden.

Afwijkingen hierop kunnen door het gemeentebestuur worden toegestaan ter gelegenheid van feestelijkheden of vieringen.

Dit verbod geldt niet op de erkende terreinen waarop afzonderlijke reglementen van toepassing zijn.

Artikel 2.2.9. – Verbod van quads en motoren voor motorcross op buurtwegen

Behoudens vergunning van het gemeentebestuur is het gebruik van quads en motoren voor motorcross verboden op buurtwegen.

Als buurtweg wordt beschouwd een openbare, lokale weg die niet voor het algemene voertuigenverkeer werd ingericht en die in hoofdzaak bestemd is voor één of meerdere categorieën van langzaam verkeer, meer bepaald voetgangers, fietsers en ruiters. Als buurtwegen wordt onder andere beschouwd : voetwegen, veldwegen, aardewegen, jaagpaden, kerkwegels, bospaden

Het verbod geldt niet voor het gebruik van deze voertuigen uitsluitend aangewend voor beroepsdoeleinden (bijvoorbeeld land-, tuin- en bosbouw, ...).

Artikel 2.2.10 – Wapens

Het is verboden, zowel op de openbare weg als op private domeinen, binnenplaatsen, gebouwen en op alle plaatsen die palen aan de openbare weg, vuurwapens af te vuren.

Deze verbodsbepaling is niet van toepassing op de schietoefeningen die georganiseerd worden op officieel vergunde schietterreinen en voor de uitoefening van de jacht, zoals gereguleerd bij besluit van de Vlaamse Regering houdende het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning van 6 februari 1991 en de wapenwet van 3 januari 1993 en hun latere wijzigingen en uitvoeringsbesluiten.

Artikel 2.2.11. – Vuurwerk

Met behoud van de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen is het verboden, zowel op de openbare weg als op private domeinen, binnenplaatsen en op alle plaatsen die palen aan de openbare weg, om het even welk vuurwerk af te steken of voetzoekers, thunderflashes, knal- en rookbussen te laten ontploffen.

Het gemeentebestuur is ertoe gemachtigd toestemming te verlenen om vuurwerk af te steken, voor zover :

- dit minstens 1 maand vooraf en schriftelijk wordt aangevraagd
- flankerende maatregelen i.v.m. de brandveiligheid worden getroffen
- een gunstig advies werd afgeleverd door de brandweer

Artikel 2.2.12 – Luchtdrukkanonnen

Het verjagen van vogels ter bescherming van de akkerbouw, tuinbouw en fruitteelt door middel van automatische of niet-automatische vogelschrikkanonnen of gelijksoortige toestellen, met inbegrip van toestellen die, al dan niet elektronisch versterkt, het geluid laten horen van krijsende vogels, is verboden tenzij cumulatief aan de volgende voorwaarden is voldaan :

- voorafgaande en schriftelijke toestemming van het gemeentebestuur
- tussen 09 u en 20 u
- dergelijke toestellen zich minstens 100 meter van de dichtstbijzijnde woning bevinden
- de tijd tussen twee opeenvolgende ontploffingen moet minstens drie minuten bedragen

In bijzondere omstandigheden kunnen andere afstandsregels of andere tussentijden opgelegd worden.

Artikel 2.2.13. – Dieren

Dieren mogen geen abnormale hinder zoals aanhoudend geblaf, geschreeuw of gekrijs veroorzaken die storend is voor de omwonenden. De houders, bezitters of begeleiders van dieren zijn daarvoor verantwoordelijk.

HOOFDSTUK 3. PUBLIEK TOEGANKELIJKE INRICHTINGEN

Afdeling 3.1. Publiek Toegankelijke Inrichtingen - Brandveiligheid

Artikel 3.1.1. – Algemeen

Dit hoofdstuk bepaalt de normen betreffende brandpreventie, waaraan het concept, de bouw en de inrichting van publiek toegankelijke inrichtingen moeten voldoen.

Deze bepalingen zijn echter niet van toepassing op de inrichtingen van tijdelijke aard zoals kermisinrichtingen, tenten, circussen, inrichtingen in open lucht e.d. en gebouwen waar enkel erkende erediensten in worden gehouden en op de publiek toegankelijke inrichtingen waarvoor een specifieke reglementering inzake brandveiligheid van toepassing is.

Artikel 3.1.2. – Definities

brandpreventie: het geheel van veiligheidsmaatregelen, zoals omschreven in artikel 1 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen.

publiek toegankelijke inrichting: gebouwen, lokalen of plaatsen, die gewoonlijk voor het publiek toegankelijk zijn, ook al wordt het publiek er slechts onder bepaalde voorwaarden (kosteloos, tegen betaling of op vertoon van een lidkaart) toegelaten, en waar het aantal gelijktijdig toegelaten personen 50 of meer kan bedragen.

basisnormen: de basisnormen, vastgesteld in het koninklijk besluit van 7 juli 1994, met latere wijzigingen, tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffing waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen.

draaideur: deur met één of meerdere vleugels, die om een verticale as draait.

uitgang: “Een uitgang leidt de aanwezigen ofwel rechtstreeks naar de openbare weg ofwel naar een plaats van waaruit de openbare weg bereikbaar is, via een veilige plaats, via een ander compartiment, via een trap of via een evacuatieweg.”

evacuatietraject: de weg die men aflegt vanaf de inrichting tot op de openbare weg.

netto-oppervlakte: de oppervlakte die beschikbaar is voor het publiek, verminderd met de oppervlakte die wordt ingenomen door het vaste meubilair, de vestiaire(s) en het sanitair.

Verder zijn de definities van bijlage 1 van het KB van 07/07/1994 van toepassing.

Artikel 3.1.3. – Brandveiligheidattest

Het openhouden, openen of heropenen van een publiek toegankelijke inrichting is afhankelijk van het bekomen van een gunstig brandveiligheidattest.

Bij elke wijziging van exploitatie of exploitant, bij transformatie- of renovatiewerken, bij vernieuwing van de binneninrichting, bij wijziging van de netto-oppervlakte, bij bestemmingswijziging en bij elke wijziging die de brandveiligheid en de evacuatiemogelijkheden kan beïnvloeden, dient voorafgaandelijk door de exploitant een brandveiligheidsattest aangevraagd aan de burgemeester.

Het brandveiligheidsattest wordt door de burgemeester afgeleverd op advies van de brandweer.

Het advies van de brandweer bevat een beschrijving van de bestaande toestand en eventueel de maatregelen, die door de exploitant moeten worden getroffen om in overeenstemming te zijn met onderhavige reglementering.

Artikel 3.1.4. – Verzekering

Inrichtingen die onder de toepassing vallen van hoofdstuk II van de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen, bezorgen aan de burgemeester bovendien een duplicaat van het door de verzekeringsonderneming aan de verzekeringnemer afgeleverd attest, bepaald bij artikel 7 van het Koninklijke besluit van 5 augustus 1991 tot uitvoering van de artikelen 8, 8 bis en 9 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen.

Artikel 3.1.5. – Attesten brandklasse en brandweerstand

De exploitant legt op eenvoudige vraag geldige attesten betreffende materiaalklasse en brandweerstanden voor.

Artikel 3.1.6. – Aantal toegelaten personen

§ 1. Onverminderd de verdere bepalingen van dit reglement dient de exploitant alle nodige maatregelen te nemen om brand te voorkomen en de aanwezigen te beschermen tegen de gevolgen van brand en paniek.

§ 2. De brandweer legt het maximum aantal personen vast dat gelijktijdig binnen de inrichting mag aanwezig zijn, op basis van volgende criteria: het aantal uitgangen, de nuttige breedte van de uitgangen, evacuatiewegen en trappen. Het kleinste resultaat van de uitgevoerde berekeningen geldt als het maximum aantal toegelaten personen voor zover het maximum van 3 personen per m² netto-oppervlakte niet wordt overschreden.

De exploitant, of bij afwezigheid zijn aangestelde, neemt alle nodige maatregelen om overschrijding van dit aantal te voorkomen.

Het aantal toegelaten personen moet door de exploitant worden aangeduid op een bordje dat duidelijk leesbaar is en voor iedereen zichtbaar.

De respectievelijke berekeningswijze is als volgt:

het aantal uitgangen:

Het aantal toegelaten personen is kleiner of gelijk aan de bezetting die overeenstemt met het aantal uitgangen zoals bepaald in artikel 3.1.11. van dit reglement.

de vereiste nuttige breedte van de uitgangen, evacuatiewegen en trappen

De uitgangen, evacuatiewegen en deuren in de evacuatiewegen moeten een totale breedte hebben die ten minste gelijk is, in centimeters, aan het aantal personen, dat ze moet gebruiken om de uitgangen van het gebouw te bereiken.

De trappen moeten een totale breedte hebben die, uitgedrukt in centimeters, ten minste gelijk is aan dat aantal personen, vermenigvuldigd met 1,25 indien ze afdalen naar de uitgang of 2 indien ze er naar opstijgen.

Het berekenen van de nuttige breedte moet gesteund zijn op de onderstelling dat, bij het verlaten van het gebouw, alle personen van een verdieping samen de naburige verdieping vervoegen en dat deze ontruimd is als zij er aankomen.

Bij de berekening wordt steeds rekening gehouden met de smalste doorgang op een evacuatietraject.

Artikel 3.1.7. – Brandgedrag van materialen

§ 1. Vast bevestigde bekledingen

Voor vast bevestigde bekledingen van technische lokalen, stookplaatsen, keukens, evacuatiewegen, zowel voor de horizontale als voor de verticale, en voor de publiek toegankelijke lokalen gelden de beproevingsmethoden en de onderverdeling in brandklassen uit bijlage 5 van het KB van 07/07/1994 en de norm NBN EN 13501-1 "Vuurindeling van bouwwaren en bouwdeelen - Deel 1 : Indeling berustend op uitkomsten van de proeven op de tegenwerking tegen vuur van bouwwaren."

Massief parket (minstens 1,8 cm) op betonnen ondergrond is toegestaan.

§ 2. Niet-vastbevestigde bekledingen

De niet-vastbevestigde bekledingen moeten op zodanige wijze zijn aangebracht dat de mogelijkheid niet bestaat tot ophoping van stof of afval achter de bekledingen.

Velums en andere horizontaal aangebrachte doeken zijn verboden.

Verticaal hangende doeken mogen geen deuren of uitgangen aan het zicht onttrekken of het gebruik ervan bemoeilijken.

De brandweer kan, mits de nodige motivatie, voor doeken en (over)gordijnen klasse M2 conform NF P 92501-7 of Class 2 conform NBN 13773 opleggen in haar advies.

§ 3. Versieringen

Alle aangebrachte versieringen mogen geen bijzonder risico voor de brandveiligheid met zich meebrengen.

Gemakkelijk brandbare materialen als rietmatten, stro, karton, boomschors, papier, evenals gemakkelijk brandbare textiel en kunststoffen mogen niet als versiering worden aangewend.

§ 4. Beklede meubelen

De brandweer bepaalt het vereiste brandgedrag van de beklede meubelen in functie van het risico van de inrichting.

De volgende normen zijn hierbij van toepassing:

- NBN EN 1021-1 “Meubelen - Beoordeling van de ontvlambaarheid van beklede meubelen - Deel 1 : Smeulende sigaret als ontstekingsbron”.
- NBN EN 1021-2 “Meubelen - Bepaling van de ontsteekbaarheid van beklede meubelen - Deel 2 : Equivalent van de lucifervlam als ontstekingsbron”.
- Crib 5 volgens BS 5852 “Methods of test for assessment of the ignitability of upholstered seating by smouldering and flaming ignition sources”.

Artikel 3.1.8. – Toegangswegen

De toegangswegen worden bepaald in akkoord met de bevoegde brandweer, onverminderd de toepassing van de basisnormen ter zake.

Artikel 3.1.9. – Inplanting

Bijgebouwen, uitspringende daken, luifels, uitkragende delen of andere dergelijke toevoegingen zijn enkel toegelaten indien daardoor noch de evacuatie, noch de veiligheid van de personen, noch de actie van de brandweer in het gedrang komen.

Artikel 3.1.10. – Compartimentering

De hoogte van een compartiment stemt overeen met de hoogte van één bouwlaag.

Een compartiment mag zich echter uitstrekken over twee boven elkaar gelegen bouwlagen met een binnenverbindingstrap (duplex) op voorwaarde dat de gecumuleerde oppervlakte van die bouwlagen niet groter is dan 2500 m².

De wanden tussen compartimenten hebben ten minste de brandweerstand van de structurele elementen.

De publiek toegankelijke inrichting dient brandwerend gecompartmenteerd te zijn van de rest van het gebouw.

In de publiek toegankelijke inrichting mogen zich geen lokalen met nachtverblijf bevinden.

Artikel 3.1.11. – Evacuatie

§ 1. Aantal uitgangen

Elk compartiment en/of elk lokaal en/of elk niveau van de duplex (met uitzondering van duplexen die het evacuatie niveau omvatten) hebben minimum:

- één uitgang indien de bezetting minder dan 100 personen bedraagt;
- twee uitgangen indien de bezetting 100 of meer dan 100 en minder dan 500 personen bedraagt;
- 2+n uitgangen indien de bezetting 500 of meer dan 500 personen bedraagt waarbij n het gehele getal is onmiddellijk groter dan de deling door 1000 van de maximale bezetting van het compartiment.

Indien een deel van het gebouw waarin de publiek toegankelijke inrichting is gelegen gebruikt wordt door de exploitant voor privé doeleinden, mag een uitgang van de inrichting ook dienst doen als uitgang van dit privé gedeelte.

Indien een deel van het gebouw, waarin de inrichting is gelegen, door derden wordt gebruikt mag dit gedeelte niet evacueren door de publiek toegankelijke inrichting.

Bovengrondse of ondergrondse lokalen die voor het publiek toegankelijk zijn, moeten via vaste trappen bereikbaar zijn.

Als de totale oppervlakte van een duplexcompartiment kleiner of gelijk is aan 300 m² én als de oppervlakte van de bouwlaag van de duplex die rechtstreeks evacueert via een uitgang, groter is dan de oppervlakte van de andere bouwlaag van het duplexcompartiment, moet enkel het niveau van de duplex met de grootste oppervlakte over het vereiste aantal uitgangen beschikken.

Het minimum aantal uitgangen kan door de brandweer in haar advies verhoogd worden in functie van het risico en de configuratie van de lokalen.

Rol- en spiltrappen, evenals hellende vlakken met een hellingsgraad groter dan 10 % komen niet in aanmerking voor de berekening van het vereiste aantal uitgangen.

§ 2. Eigenschappen van de uitgangen

De nuttige breedte van elke uitgang bedraagt minstens 0,80 m, de vrije hoogte minstens 2 m.

De uitgangen zijn zoveel als mogelijk gelegen in tegenovergestelde zones van een compartiment of een lokaal.

Alle uitgangen en nooduitgangen moeten bij aanwezigheid van publiek steeds onmiddellijk bruikbaar zijn en een snelle en gemakkelijke ontruiming van de aanwezigen mogelijk maken.

§ 3. Evacuatie traject

Een publiek toegankelijke inrichting moet minstens over één brandveilig evacuatie traject beschikken.

Op een evacuatie niveau mogen geen wanden of deuren, zonder de vereiste brandweerstand, uitgeven op een brandveilig evacuatie traject, met uitzondering van de laatste 3 m tot de openbare weg.

§ 4. Evacuatie wegen

De binnenwanden van evacuatie wegen, gelegen buiten de inrichting, moeten minstens de brandweerstand van de structurele elementen hebben. De deuren die op deze evacuatie wegen uitgeven moeten een brandweerstand van ½ h hebben.

De evacuatie wegen moeten aan deze eisen voldoen in de mate dat er minstens één brandveilig evacuatie traject moet zijn.

De minimale nuttige breedte van de evacuatie wegen bedraagt 0,80 m, de vrije hoogte minstens 2 m. De evacuatie wegen moeten zo kort en rechtlijnig mogelijk gehouden worden.

De lengte van eventueel doodlopende delen in de evacuatie wegen mag niet meer dan 15 m bedragen.

De af te leggen afstand vanaf elk punt van de publiek toegankelijke inrichting bedraagt maximaal:

- 30 m tot de dichtstbijzijnde uitgang;
- 60 m tot een tweede uitgang.

Op een evacuatietraject mogen bij aanwezigheid van publiek de deuren niet op slot zijn of ze moeten uitgerust zijn met paniekbeslag; er mogen zich op een evacuatietraject geen voorwerpen bevinden die de evacuatie kunnen belemmeren en er mogen geen spiegels worden aangebracht die het publiek kunnen misleiden.

§ 5. Trappenhuizen

Trappenhuizen gelegen op een evacuatietraject, moeten toegang geven tot een evacuatie niveau. Op een evacuatie niveau leidt iedere trap naar buiten, hetzij rechtstreeks, hetzij via een evacuatieweg.

De binnenwanden van een trappenhuis moeten een brandweerstand hebben van minstens 1h en de deuren, die erop uitgeven, ½ h. De laatste eis geldt niet voor buitentrappenhuizen.

In de buitenwanden van een trappenhuis mogen openingen zitten indien deze openingen over ten minste 1 m zijdelings afgezet zijn met een element dat een vlamdichtheid heeft van ½ h.

De trappenhuizen moeten aan bovenstaande eisen voldoen in de mate dat er minstens één brandveilig evacuatietraject moet zijn.

§ 6. Trappen

De trappen moeten de volgende kenmerken hebben:

1. evenals de overlopen zijn de trappen vervaardigd uit beton. Als de graad van brandweerstand niet kan bewezen worden moet de trap brandwerend beschermd worden. Deze eis geldt niet voor buitentrappen, duplextrappen en bij buitentrappenhuizen;
2. ze zijn aan beide zijden uitgerust met leuning. Voor de trappen met een nuttige breedte, kleiner dan 1,20 m, is één leuning voldoende, voor zover er geen gevaar is voor het vallen. Vanaf een breedte van 2,40 m dienen de trappen voorzien te zijn van een bijkomende leuning in hun as;
3. de aantrede van de treden is in elk punt op de looplijn ten minste 20 cm;
4. de optrede van de treden mag niet meer dan 18 cm bedragen;

§ 7. Liften

Liften moeten, ongeacht het type, brandwerend gescheiden zijn van de publiek toegankelijke inrichting door wanden Rf 1 h en deuren Rf ½ h. Deze eisen gelden niet als de lift slechts één compartiment aandoet.

§ 8. Deuren

De deuren op een evacuatietraject moeten ofwel in beide richtingen ofwel in de richting van de uitgang opendraaien over een minimale hoek van 90°.

Voor publiek toegankelijke inrichtingen met een capaciteit van meer dan 49 en minder dan 100 personen moet ten minste één deur van een uitgang in beide richtingen ofwel in de richting van de uitgang opendraaien.

Voor inrichtingen met een capaciteit vanaf 100 personen moeten de deuren van alle uitgangen in beide richtingen ofwel in de richting van de uitgang opendraaien.

Publiek toegankelijke inrichtingen, waarvan een deur niet in de vluchtzin kan opendraaien omdat ze zich op minder dan haar breedte van de rooilijn bevindt, moeten een sas voorzien worden met een binnendeur die opent in de vluchtzin zodat deur op de rooilijn, bij aanwezigheid van publiek in openstand kan geblokkeerd worden.

Automatische schuifdeuren mogen op een evacuatietraject enkel gebruikt worden indien ze, onder een lichte druk van binnenuit, kunnen opengedraaid worden in de vluchtzin (= schuifdeuren met anti-paniekbeslag).

Draaideuren, draaipaaftjes en manueel bediende schuifdeuren zijn op een evacuatietraject niet toegelaten.

De vleugels van glazen deuren moeten een merkteken dragen dat volstaat om zich rekenschap te geven van hun aanwezigheid.

§ 9. Signalisatie

Iedere uitgang en nooduitgang, evenals de wegen die ernaar toe leiden moeten aangeduid worden met pictogrammen zoals bepaald in bijlage II van het KB van 17 juni 1997 betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk. Deze pictogrammen moeten zichtbaar zijn bij veiligheidsverlichting. Vanaf om het even welk punt van de inrichting moet steeds minstens 1 aanduiding van uitgang of nooduitgang zichtbaar zijn.

§ 10. Verlichting

De lokalen toegankelijk voor het publiek moeten behoorlijk verlicht zijn. Alleen elektriciteit is toegelaten als kunstmatige verlichtingsbron.

In de inrichting moet veiligheidsverlichting aangebracht zijn met een voldoende lichtsterkte om een veilige en snelle ontruiming te verzekeren. Deze veiligheidsverlichting moet conform de norm NBN EN 1838 zijn. Ze bestaat minstens uit een evacuatieverlichting om een veilige evacuatie van het gebouw te verzekeren en het gebruik van de aanwezige brandbestrijdingsmiddelen mogelijk te maken.

Volgende plaatsen worden voorzien van veiligheidsverlichting, geleverd door noodverlichtingarmaturen conform NBN EN 60598-2-22:

De (nood)uitgangen, de evacuatiewegen, de vluchterrassen, de overlopen van de trappenhuizen, de liftkooien, de technische lokalen, de belangrijkste elektrische borden, en ook in het bijzonder in de onmiddellijke omgeving van de blusmiddelen en op de plaatsen waar het noodzakelijk is nadruk te leggen op mogelijk gevaar.

Lokalen met een bezettingscapaciteit van 100 of meer personen dienen tevens met een anti-paniekverlichting uitgerust om de verplaatsing van de aanwezigen naar de evacuatieweg mogelijk te maken en de kans op paniek te verkleinen.

Artikel 3.1.12– Doorvoering door wanden

Het doorvoeren van leidingen doorheen wanden mag de vereiste brandweerstand van de bouwelementen niet nadelig beïnvloeden.

Artikel 3.1.13 – Structurele elementen

De structurele elementen dienen een weerstand tegen brand te bezitten in overeenstemming met volgende tabel:

<u>structuur van het gebouw</u>			
Aantal bouwlagen	Bovengrondse structuur	Dakstructuur *	Ondergrondse structuur **
1	½ h	½ h*	1 h
2	½ h	½ h*	1 h
>2	1 h	½ h*	1 h

* Dit voorschrift is niet van toepassing indien het dak aan de binnenkant beschermd is door een bouwelement met weerstand tegen brand van ½ h.

** Met inbegrip van de vloer van het laagste evacuatie niveau.

Voor verandadaken worden geen eisen gesteld aan de stabiliteit indien gelijktijdig aan volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. de oppervlakte van de veranda is kleiner dan het gedeelte van de inrichting dat in een gebouw gelegen is dat wel aan de eisen betreffende de structurele elementen voldoet;
2. beide ruimtes hebben minstens één uitgang.

Artikel 3.1.14 – Plafonds en valse plafonds

In de evacuatiewegen en in de voor het publiek toegankelijke lokalen hebben de valse plafonds een stabiliteit bij brand van ½ h.

De ruimte tussen het plafond en het valse plafond wordt onderbroken door de verlenging van alle verticale wanden die ten minste een weerstand tegen brand van ½ h bezitten.

Indien de ruimte tussen het plafond en het valse plafond niet is uitgerust met een sprinklerinstallatie, dient deze ruimte derwijze onderbroken te worden met verticale scheidingen met een $R_f = ½ h$ dat er ruimten ontstaan waarvan de horizontale projectie kan ingeschreven worden binnen een vierkant met zijden 25 x 25 m.

Artikel 3.1.15. – Technische lokalen

Een technisch lokaal of een geheel van technische lokalen vormt een compartiment met wanden Rf 1h en deur(en) Rf ½ h.

Artikel 3.1.16. – Verwarming

§ 1. Stookplaats

Indien het nominale vermogen van de centrale stookinstallatie minder is dan 30 kW, is een stookplaats niet vereist, toch dient de ruimte voorzien te zijn van voldoende boven- en onderverluchting.

Indien het vermogen van de centrale stookinstallatie meer dan 30 kW en minder of gelijk aan 70 kW bedraagt, dient deze ondergebracht in een stookplaats met wanden van minstens Rf 1h; de toegang tot dit lokaal geschiedt via een zelfsluitende deur met minstens Rf 1/2h. Bovendien dient dit lokaal voorzien te worden van onder- en bovenverluchting rechtstreeks uitgevend in de buitenlucht.

Gaswandketels tot 70 kW van het type C (gesloten type) moeten niet in een stookplaats worden opgesteld. Er moet geen extra verluchting voorzien worden.

Centrale stookinstallaties met een vermogen > 70 kW, worden ondergebracht in stookplaatsen waarvan de opvatting en uitvoering voldoen aan de voorschriften van de norm NBN B61-001. De stookplaats mag niet rechtstreeks uitgeven in een ruimte toegankelijk voor het publiek.

Een stookplaats mag enkel voor desbetreffend doel worden aangewend.

Een stookplaats met een verwarmingsinstallatie op gas, dient uitgerust te zijn met een gasdetector, gekoppeld aan een buiten deze ruimte voorziene automatische gasafsluiter.

§ 2. Lokale verwarmingstoestellen met verbranding

Deze verwarmingstoestellen moeten aangesloten zijn op een schoorsteen of een speciale inrichting voor de afvoer van verbrandingsgassen.

Tevens dient elk toestel minstens voorzien te zijn van een duidelijk gesignaleerde, manueel bedienbare kraan die de brandstoftoevoer afsluit.

§ 3. Verwarmingsinstallaties met warme lucht

Deze installaties moeten aan volgende voorwaarden voldoen:

- de temperatuur van de warme lucht mag op de verdelingspunten 80° C niet overschrijden;
- de kanalen van de warme lucht moeten volledig uit onbrandbare materialen vervaardigd zijn;
- doorvoeringen doorheen wanden met een brandweerstand Rf = 1 h mogen deze brandweerstand niet reduceren of teniet doen;
- bij abnormale stijging van de temperatuur in de luchtkanalen moet de verwarmingsinstallatie automatisch stilgelegd worden, zowel ventilatoren als warmtegeneratoren;
- de te verwarmen lucht mag niet aangezogen worden uit de stookplaats.

§ 4. Gas

De gasteller(s) moet(en) geplaatst worden conform de richtlijnen van de gasmaatschappij. Ze moeten ontoegankelijk zijn voor het publiek. Er moet zowel onder- als bovenverluchting voorzien worden met een minimale oppervlakte van elk 150 cm². De gastellers mogen nooit in een stookplaats worden geplaatst.

Buiten het gebouw moet een afsluitkraan aangebracht worden op de hoofdtoevoerleiding. De plaats ervan moet aangeduid zijn met de letters “Gas” en de coördinaten. De brandweer moet te allen tijde deze afsluitkraan gemakkelijk kunnen bedienen.

Installaties voor brandbaar gas verdeeld door leidingen moeten voldoen aan de reglementaire voorschriften en de regels van goed vakmanschap.

§ 5. Gasreceptanten

Zowel de volle als de lege gasreceptanten moeten op een veilige plaats in open lucht worden ondergebracht.

De voedingsleidingen naar de verbruikstoestellen zijn vast. Enkel de laatste 2 meter naar het verbruikstoestel kunnen bestaan uit soepele leidingen die moeten voldoen aan NBN EN 559.

§ 6. Brandstofvoorraad

In de inrichting moet de niet-ingelegde brandstofvoorraad in een afzonderlijk goed verlucht lokaal geplaatst worden. De binnenwanden van dit lokaal moeten minimaal een brandweerstand van 1 uur hebben. De deuren in die wanden moeten zelfsluitend zijn en moeten een brandweerstand Rf ½ h hebben.

§ 7. Brandbestrijding

Op de brander van de centrale verwarming (met stookolie) moet een automatisch poederblusapparaat NBN EN E3-3, E3-6, E3-7 type ABC P12 geïnstalleerd worden. Dit blusapparaat wordt aangesloten op de alarminrichting (indien aanwezig).

§ 8. Rookkanalen

De afvoer van de verbrandingsgassen moet gebeuren langs vaste, onbrandbare rookkanalen.

De rookkanalen mogen nergens in aanraking komen met brandbare materialen. Een veiligheidsafstand van 15 cm moet worden aangehouden tenzij een effectieve, brandveilige thermische isolatie is aangebracht.

Artikel 3.1.17. – Keukens

De keukens van een inrichting moet brandwerend gescheiden worden van de publiek toegankelijke delen door wanden Rf 1h en door (bij brand) zelfsluitende in de vluchtzin opendraaiende deuren met Rf ½ h. Deze brandwerende compartimentering is niet vereist indien elke dampkap voorzien is van een vaste automatische blusinstallatie die bij activering tevens de energietoevoer van de betrokken keukeninstallaties uitschakelt.

Bij gebruik van gasreceptanten geldt § 5 van artikel 3.1.16.

Artikel 3.1.18. – Principe van goed vakmanschap

De technische uitrusting van de inrichting moet ontworpen, geplaatst en onderhouden worden volgens alle geldende regels van goed vakmanschap.

Artikel 3.1.19. – Elektrisch laagspanningsinstallaties voor drijfkracht, verlichting en signalisatie

De volledige elektrische installatie moet worden gekeurd door een vanwege de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie erkend keuringsorganisme:

- bij haar inbedrijfstelling.
- bij belangrijke uitbreidingen of wijzigingen.
- om de vijf jaar, met uitzondering van de neonverlichting werkende op hoogspanning die conform het AREI, jaarlijks moet gekeurd worden.

Artikel 3.1.20. – Installaties voor melding, alarm en detectie

§ 1. Melding

Elke inrichting moet voorzien zijn van een telefoontoestel met duidelijke vermelding van de oproepnummers van de hulpdiensten, evenals de naam, het adres en het telefoonnummer van de betreffende inrichting.

§ 2. Algemeen

Volgende installaties worden bepaald op advies en in akkoord met de bevoegde brandweerdienst.

a. Alarm

De brandweer kan in haar advies een auditief alarmsysteem opleggen dat een alarmsignaal in werking stelt dat de aanwezigen er op een duidelijke wijze toe aanzet de inrichting onmiddellijk te verlaten.

Het auditieve alarmsignaal moet niet alleen hoorbaar zijn in de inrichting zelf maar ook in het deel van het gebouw waarin de inrichting is gelegen of, indien nodig, zelfs in gans het gebouw.

De brandweer kan in haar advies opleggen dat de activering van het auditieve alarmsysteem moet gepaard gaan met het automatisch stoppen van de muziekinstallatie.

b. Automatische branddetectie

Indien een deel van het gebouw waarin de inrichting is gelegen lokalen bevat voor nachtverblijf, dient in de publiek toegankelijk gedeelten een automatische branddetectie conform de geldende normen voorzien te worden, gekoppeld aan een auditief alarmsysteem..

Ook indien er geen nachtverblijf is kan de brandweer, indien nodig automatische branddetectie opleggen.

Artikel 3.1.21. – Brandbestrijdingsmiddelen

De aard, het aantal en de plaats van de blusmiddelen worden bepaald in akkoord met de bevoegde brandweer.

Er dient minstens voorzien te worden in één bluseenheid per 150 m² vloeroppervlakte met een minimum van twee blustoestellen per niveau.

Bijkomend kan de brandweer in haar advies brandhaspels opleggen conform NBN EN 671-1.

De exploitant en zijn medewerkers moeten beschikken over duidelijke, schriftelijke instructies in verband met de taakverdeling bij brand en evacuatie en over het gebruik van de aanwezige brandbestrijdingsmiddelen.

Het brandbestrijdingsmaterieel moet goed onderhouden worden, beschermd tegen vorstgevaar, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het moet steeds onmiddellijk in werking kunnen gebracht worden.

Artikel 3.1.22. – Rook- en warmteafvoerinstallaties

De brandweer kan in haar advies in grote onverdeelde ruimten met slechts één bouwlaag, eisen opleggen met betrekking tot de rookafvoer.

Artikel 3.1.23. – Roken

Om de brandrisico's verbonden aan het roken te weren dienen een voldoende aantal veilige asbakken ter beschikking gesteld te worden, in de plaatsen waar roken is toegelaten overeenkomstig de geldende reglementering op het roken.

Artikel 3.1.24. – Controle

De exploitant zal het publiek slechts toelaten na zich er telkens van vergewist te hebben dat alle uitgangen en nooduitgangen goed zichtbaar en onmiddellijk bruikbaar zijn.

De exploitant dient te allen tijde toegang te verlenen aan de burgemeester of zijn afgevaardigde.

De exploitant moet volgende installaties periodiek laten nazien, hetzij door een bevoegd persoon (BP), hetzij door een bevoegd installateur (BI), hetzij door de externe dienst voor technische controles (EDTC) :

Installatie	Controleorgaan	periodiciteit
personenliften	EDTC	3-maandelijks door niet-gecertificeerde onderhoudsdienst 6-maandelijks door gecertificeerde onderhoudsdienst
goederenliften	EDTC	jaarlijks
cv en schouwen	BI/BP	jaarlijks
alarm *	BI/BP	jaarlijks
branddetectie *	BI/BP	jaarlijks
brandbestrijdingsmiddelen *	BI/BP	jaarlijks
individuele gasverwarmingstoestellen *	BI/BP	jaarlijks
dichtheidsproef gasinstallatie *	EDTC	5-jaarlijks
Gashouders (tanks > 300 l) *	EDTC	5-jaarlijks
laagspanning +werking veiligheidsverlichting*	EDTC	5-jaarlijks
neonverlichting, werkend op hoogspanning	EDTC	jaarlijks

Installaties aangeduid met een “*” worden bovendien bij elke wijziging van exploitatie of exploitant, bij transformatie- of renovatiewerken, vernieuwing van de binneninrichting, bij wijziging van de netto-oppervlakte, bij bestemmingswijziging en bij elke wijziging die de brandveiligheid kan beïnvloeden, aan een controle onderworpen.

Artikel 3.1.25 – Veiligheidsregister

In elke inrichting dient een veiligheidsregister ter inzage te liggen voor de burgemeester of zijn afgevaardigde. Dit register bevat informatie met betrekking tot de bij dit reglement opgelegde veiligheidscontroles en verificaties, wettelijk opgelegde periodieke controles, exploitatievergunning, stappenplan, aantal toegelaten personen, verzekeringspolis objectieve aansprakelijkheid in geval van brand en ontploffing (indien van toepassing) e.d.

De exploitant dient de gegevens van het veiligheidsregister op te volgen en indien nodig te actualiseren.

Artikel 3.1.26. – Overgangsbepalingen en afwijkingen m.b.t. Hoofdstuk 3 : Publiek Toegankelijke Inrichtingen, afdeling 1 Brandveiligheid

§ 1. Afwijkend van artikel 3.1.3. zullen inrichtingen, die bij de inwerkingtreding van dit reglement beantwoorden aan de definitie van een publiek toegankelijke inrichting maar nog niet beschikken over een brandveiligheidattest, pas moeten voldoen aan alle bepalingen van Hoofdstuk 3. Publiek Toegankelijke Inrichtingen, Afdeling 3.1. Brandveiligheid, uiterlijk 12 maanden na ontvangst van een brief van de burgemeester waarin, op advies van de brandweer, de te nemen maatregelen zijn opgenomen. De burgemeester kan, op advies van de brandweer, mits een stappenplan, een andere uitvoeringstermijn aanvaarden. Indien noodzakelijk voor de veiligheid kan de burgemeester voor sommige maatregelen een kortere termijn opleggen.

§ 2. Indien het onmogelijk is te voldoen aan één of meerdere vereisten van Hoofdstuk 3. Publiek Toegankelijke Inrichtingen, Afdeling 3.1 Brandveiligheid, kan de burgemeester, op advies van de brandweer, afwijkingen toestaan voor zover deze in overeenstemming zijn met de bepalingen van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, beantwoorden aan het algemene beveiligingsprincipe en een veiligheidsniveau bieden dat ten minste gelijk is aan het niveau beoogd in Hoofdstuk 3. Publiek Toegankelijke Inrichtingen, Afdeling 3.1. Brandveiligheid.

Afdeling 3.2. Publiek Toegankelijke Inrichtingen - Openbare orde

Artikel 3.2.1. – Sluiting

De officier van bestuurlijke politie kan, na een eerste waarschuwing en tot de eerstvolgende ochtendopening, de voor het publiek toegankelijke gelegenheid sluiten, wanneer de uitbating ervan de openbare rust verstoort, zoals bepaald in artikel 2.1.1.

HOOFDSTUK 4. BEHEER VAN HUISHOUDELIJKE AFVALSTOFFEN EN VERGELIJKBARE BEDRIJFSAFVALSTOFFEN

Afdeling 4.1. Algemene bepalingen

Artikel 4.1.1. – Huishoudelijke afvalstoffen : definities

- Voor de toepassing van dit reglement wordt onder “afvalstof” verstaan: elke stof of voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen, of zich moet ontdoen, zoals gedefinieerd in het Decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.
- Voor de toepassing van dit reglement wordt onder “huishoudelijke afvalstoffen” verstaan: afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en afvalstoffen die daarmee gelijkgesteld worden, zoals gedefinieerd in artikel 2.1.1 van het VLAREA⁴.
- Voor de toepassing van dit reglement wordt onder “met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen”, hierna “vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen” genoemd, verstaan: bedrijfsafvalstoffen van vergelijkbare aard, samenstelling en hoeveelheid als huishoudelijke afvalstoffen en die ontstaan ten gevolge van activiteiten die van dezelfde aard zijn als activiteiten van de normale werking van een particuliere huishouding, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.1, 82° van het VLAREA⁵.

Artikel 4.1.2. – Verboden afvalstoffen

Het is verboden afvalstoffen, afkomstig uit andere gemeenten ter inzameling aan te bieden.

Artikel 4.1.3. – Overbrengers

§ 1. Alleen de overbrengers, daartoe aangewezen door het gemeentebestuur, zijn gerechtigd om afvalstoffen in te zamelen.

§ 2. Het is voor iedereen verboden om het even welke huishoudelijke afvalstof mee te geven aan andere overbrengers dan deze daartoe aangewezen door het gemeentebestuur.

Artikel 4.1.4. – Verbranden van afvalstoffen

§ 1. Het is verboden afvalstoffen in open lucht te verbranden.

⁴ VLAREA, Art. 2.1.1 : Aansluitend op de bepalingen van het Afvalstoffendecreet wordt het straat- en veegvuil aan huishoudelijke afvalstoffen gelijkgesteld.

⁵ VLAREA, Art. 1.1.1, 82°: Met huishoudelijke afval stoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen : bedrijfsafvalstoffen van vergelijkbare aard, samenstelling en hoeveelheid als huishoudelijke afvalstoffen en die ontstaan ten gevolge van activiteiten die van dezelfde aard zijn als activiteiten van de normale werking van een particuliere huishouding.

§ 2. Onverminderd de toepassing van andere wettelijke bepalingen⁶, zijn van het verbod op verbranding in open lucht evenwel uitgesloten:

- Het maken van vuur indien noodzakelijk bij het beheer van bossen, natuur, tuinen en landschappen als beheersmaatregel, als fytosanitaire maatregel of als onderdeel van een wetenschappelijk experiment in overeenstemming met de bepalingen van het Bosdecreet;
- Het verbranden van plantaardige afvalstoffen, afkomstig van eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden als fytosanitaire maatregel;
- Het verbranden van onbehandeld droog hout en onversierde kerstbomen bij periodieke socio-culturele evenementen, waarbij alle niet-plantaardige stoffen en decoratie voorafgaand verwijderd worden;
- Het verbranden van onbehandeld droog hout bij het maken van een kampvuur;
- Het verbranden van onbehandeld droog stukhout, steenkool of afgeleide producten in sfeerverwarmers en barbecues.

Artikel 4.1.5. – Sluikstorten van afvalstoffen

§ 1. Onverminderd de toepassing van andere wettelijke bepalingen is het verboden om het even welke afvalstof te sluikstorten. Onder sluikstorten wordt verstaan: het achterlaten, opslaan of storten van om het even welke afvalstof op openbare en private wegen, plaatsen, terreinen, op een wijze of op tijdstippen die niet overeenstemt met dit politiereglement en andere wettelijke bepalingen. Hieronder vallen kleine hoeveelheden huishoudelijke afvalstoffen zoals blikjes, papiertjes/wikkels, sigarettenpeuken, kauwgom, ...

Deze bepaling is uitsluitend van toepassing op kleine vormen van openbare overlast zoals bedoeld in artikel 56 lid 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen⁷.

§ 2. In de openbare straatvuilnisbakjes mogen enkel huishoudelijke afvalstoffen van ter plaatse geconsumeerde producten gedeponereerd worden.

§ 3. Het is verboden slijk, zand of afvalstoffen die zich voor of nabij de woning bevinden op de straten, in de greppels of in de rioolputten te vegen. Het is tevens verboden via de rioolputten of op enige andere wijze om het even welke afvalstoffen in de riolering te deponeren.

⁶ O.a. Bosdecreet, VLAREM, VLAREA, artikel 89, 8^oVe Idwetboek : Met geldboete van tien frank tot twintig frank en met gevangenisstraf van één dag tot vijf dagen of met een van die straffen alleen worden gestraft :

...

⁸ Zij die op het veld vuur aansteken op minder dan honderd meter afstand van huizen, bossen, heiden, boomgaarden, hagen, graan, stro, mijten of van plaatsen waar vlas te drogen is gelegd.

⁷ Art. 56, lid 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen : In afwijking van de straffen vermeld in het eerste lid, kunnen gemeenten voor kleine vormen van openbare overlast gemeentelijke sancties bepalen overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet.

Wanneer de gemeente geen gemeentelijke sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet heeft bepaald, worden in die gemeente deze kleine vormen van openbare overlast gestraft met een geldboete van maximum 45,45 euro.

§ 4. Met het oog op thuiscomposteren is het voor particulieren toegestaan op eigen privé-terrein een stapelplaats aan te leggen voor het composteren van eigen groente-, fruit- en tuinafval. Deze composteerruimte van minder dan 10 m³, niet zichtbaar van op straat, mag geen hinder veroorzaken voor de buurtbewoners.

§ 5. Wanneer afvalstoffen worden achtergelaten op een wijze of op een plaats in strijd met dit reglement of met andere wettelijke bepalingen kan het gemeentebestuur jegens de eigenaar de onmiddellijke opruiming van de in § 1. bedoelde afvalstoffen bevelen. Dit bevel wordt per aangetekend schrijven aan de eigenaar bezorgd. De eigenaar beschikt over een termijn van maximum één week, te rekenen vanaf de ontvangst van het bevel van het gemeentebestuur. Indien de eigenaar weigert de afvalstoffen binnen de door het gemeentebestuur vastgestelde termijn te verwijderen, is de gemeente gemachtigd ambtshalve en op kosten van de eigenaar, de betrokken afvalstoffen op te ruimen of te laten opruimen.

Artikel 4.1.6. – Reinheid op privaat terrein

§ 1. Het is verboden huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen, afbraakmateriaal, wrakken, allerhande goederen en voorwerpen die de reinheid en esthetiek van de omgeving benadelen en/of een gevaar zijn voor de openbare gezondheid te storten, te doen storten, achter te laten, te doen achterlaten of te laten achterlaten, of zulks toe te laten op private terreinen, ongeacht het feit van eigendom, indien hiertoe geen geschreven vergunning werd verleend door de bevoegde overheid.

§ 2. Het is tevens verboden huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen, afbraakmateriaal, wrakken, allerhande goederen en voorwerpen die de reinheid en esthetiek van de omgeving benadelen en/of een gevaar zijn voor de openbare gezondheid te behouden, te verzamelen en op te stapelen op binnen- en achterplaatsen, in kelders, bijgebouwen, in stallen,... Deze bepaling geldt niet voor de industriële inrichtingen voor met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen, en voor de landbouwuitbatingen wat het mest betreft, voor zover voldaan is aan eventuele meldings- en/of vergunningsplicht opgelegd door de hogere overheid.

Artikel 4.1.7. – Afvalstoffen : wijze van aanbieden en toezicht

§ 1. De huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen dienen aangeboden te worden zoals voorzien in dit reglement. Afvalstoffen die worden aangeboden op een wijze die niet voldoet aan de voorwaarden van dit reglement worden niet aanvaard. De aanbieder dient dezelfde dag nog de niet-aanvaarde afvalstoffen terug te nemen.

§ 2. Het toezicht op de aanbieding van afvalstoffen wordt uitgevoerd door de overbrengers die van het gemeentebestuur de toelating kregen afvalstoffen in te zamelen en door de parkwachter in geval van inzameling via het recyclagepark. Deze overbrengers en de parkwachter mogen de aanbieders wijzen op de foutieve aanbieding en de nodige richtlijnen verstrekken.

Artikel 4.1.8. – Afvalstoffen : wanneer en waar buitenplaatsen

§ 1. De aanbieding van huishoudelijke afvalstoffen geschiedt voor 8 u 's morgens op de door het gemeentebestuur vastgestelde dagen.

Het mag eveneens de dag voorafgaand aan de dag waarop de ophaling zal plaatsvinden, aan de rand van de openbare weg geplaatst worden en dit vanaf 20 u.

§ 2. De huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen worden in de voorgeschreven recipiënten of wijze aangeboden aan de rand van de openbare weg en vóór het betrokken perceel waar de aanbieder gevestigd is, zonder evenwel het verkeer van voertuigen, fietsers en voetgangers te hinderen. De aanbieder die afgelegen van de openbare weg gevestigd is of die langs wegen, plaatsen of stegen gevestigd is die niet door de wagens van de ophaaldienst bereikbaar zijn, dienen de voorgeschreven recipiënten te plaatsen langs de dichtst bij zijn perceel grenzende openbare weg die wel toegankelijk is.

§ 3. De inwoners die het recipiënt buitenzetten zijn verantwoordelijk voor het eventueel zwerfvuil dat hiervan afkomstig is en staan zelf in voor het opruimen ervan.

§ 4. Het is verboden de langs de openbare weg staande recipiënten te openen, geheel of gedeeltelijk te ledigen en/of te doorzoeken, met uitzondering van het bevoegde personeel in de uitoefening van hun functie.

§ 5. De geleedigde recipiënten dienen door de aanbieder op de dag van lediging terug te worden verwijderd van de openbare weg.

Artikel 4.1.9. – Afval op standplaatsen : voorzien van afvalrecipiënten

De uitbater van een private vaste of verplaatsbare inrichting aan of langs de openbare weg die voedingswaren of dranken verkoopt of aanbiedt die buiten de inrichting kunnen worden verbruikt (drank- en snoepautomaat, snackbar, supermarkt, frituur, ijssalon, e.d.) dient op een behoorlijke wijze, voldoende duidelijk zichtbare en goed bereikbare afvalrecipiënten te voorzien.

In deze afvalrecipiënten mogen enkel huishoudelijke afvalstoffen van ter plaatse geconsumeerde producten gedeponerd worden.

Artikel 4.1.10 – Afval op standplaatsen : gescheiden inzameling

De diverse vrijkomende fracties zoals de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval, plastic flessen en – flacons, metalen verpakkingen en drankkartons (PMD-afval), e.d. dienen gescheiden te worden ingezameld in hun respectievelijke recipiënten. Deze recipiënten dienen voorzien te zijn van een duidelijk leesbaar opschrift dat aangeeft welke fractie het betreft.

Artikel 4.1.11. – Afval op standplaatsen : opstelling en aantal inzamelrecipiënten

De opstellingsplaats en het aantal inzamelrecipiënten, alsook de aard van de in te zamelen fracties kunnen door het gemeentebestuur worden bepaald.

Artikel 4.1.12. – Afval op standplaatsen : lediging van de inzamelrecipiënten

De uitbater dient de recipiënten zelf tijdig te ledigen en het recipiënt, de standplaats en de onmiddellijke omgeving van de inrichting rein te houden.

Indien de uitbater niet voldoet aan de verplichting vermeld in het vorige lid, kan het gemeentebestuur, ambtshalve en op kosten van de uitbater, de recipiënten ledigen en/of de standplaats en de onmiddellijke omgeving van de inrichting rein maken.

Artikel 4.1.13. – Reclamedrukwerk en gratis regionale pers

§1. Het is verboden reclamedrukwerk en gratis regionale pers te bedelen in leegstaande panden of achter te laten op andere plaatsen, inclusief het recyclagepark, anders dan de brievenbus.

§2. Het is verboden om reclamedrukwerk te bedelen in brievenbussen waarop, op duidelijk zichtbare wijze, vermeld wordt dat men geen reclamedrukwerk wenst te ontvangen.

Artikel 4.1.14. – Evenementen

Indien op het grondgebied van de gemeente een evenement plaatsvindt, dient de organisator-aanvrager ervan in samenspraak met de gemeente de nodige acties te ondernemen om het afval te voorkomen en het afval selectief in te zamelen.

De organisator-aanvrager dient in ieder geval op een behoorlijke wijze, voldoende duidelijk zichtbare en goed bereikbare afvalrecipiënten te voorzien.

In deze afvalrecipiënten mogen enkel huishoudelijke afvalstoffen van ter plaatse geconsumeerde producten gedeponerd worden.

De organisator-aanvrager dient ervoor te zorgen dat de recipiënten tijdig geledigd worden en de plaats van het evenement rein wordt gehouden.

Indien de organisator-aanvrager niet voldoet aan de verplichting vermeld in het vorige lid, kan het gemeentebestuur, ambtshalve en op kosten van de organisator-aanvrager, de recipiënten ledigen en/of de plaats van het evenement rein maken.

Afdeling 4.2. Inzameling van huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval

Artikel 4.2.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval verstaan: alle afvalstoffen, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit, die in de voorgeschreven recipiënt voor de huisvuilophaling moeten geborgen worden, met uitzondering van papier en karton, textiel, glas, klein gevaarlijk afval, groente-, fruit- en tuinafval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval of groenafval, PMD-afval en andere selectief ingezamelde afvalstoffen.

Artikel 4.2.2. – Inzameling

§ 1. Het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval worden minstens tweewekelijks huis-aan-huis opgehaald langs de voor de overbrenger toegankelijke straten, wegen en pleinen, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen.

§ 2. Het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval mag niet worden meegegeven met het grofvuil of een inzameling andere dan deze van het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval.

§ 3. Het is verboden voor de verwijdering van het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval gebruik te maken van een recyclagepark.

Artikel 4.2.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. Het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval dienen gescheiden aangeboden te worden in containers. Het recipiënt dient zorgvuldig gesloten te worden en mag noch scheuren, barsten of lekken vertonen.

De containers dienen aangeboden te worden met het handvat naar de straat gericht.

§ 2. Het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval dienen aangeboden te worden in een toestand die geen risico inhoudt voor de veiligheid en/of gezondheid van de overbrenger.

Artikel 4.2.4. – Gebruik van de huisvuilcontainer : eigendom

De huisvuilcontainer blijft eigendom van de Intercommunale Durme Moervaart en wordt slechts voor gebruik aan de inwoners ter beschikking gesteld voor de duur van de ophaling van het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval.

Artikel 4.2.5. – Gebruik van de huisvuilcontainer : onderhoud en gebruik

§ 1. De inwoners zijn persoonlijk verantwoordelijk voor het deugdelijk gebruik en onderhoud van de huisvuilcontainer. Onder deugdelijk gebruik wordt begrepen dat de huisvuilcontainer uitsluitend mag aangewend worden voor de opslag van huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval.

§ 2. In geval van schade, diefstal of verlies stelt de inwoner de intercommunale hiervan onverwijld in kennis met het oog op de herstelling of de vervanging door een nieuwe huisvuilcontainer. De kosten van herstelling of vervanging kunnen verhaald worden op de inwoner, in geval van oneigenlijk gebruik.

Artikel 4.2.6. – Gebruik van de huisvuilcontainer : adresgebonden

§ 1. De huisvuilcontainer blijft verbonden aan het adres waar hij is geleverd. In geval van verhuizing is het de inwoner niet toegestaan om de huisvuilcontainer mee te nemen naar zijn nieuwe adres.

§ 2. Bij verhuizing dient de inwoner dit te melden op het gratis groen nummer 0800-16636 om de containers te laten blokkeren en de laatste ledigingsdatum af te spreken.”

Afdeling 4.3. Inzameling van grofvuil

Artikel 4.3.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder grofvuil verstaan: alle afvalstoffen, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit, die omwille van de omvang, de aard en/of het gewicht niet in de recipiënt voor de huisvuilophaling kunnen geborgen worden, met uitzondering van papier, karton, textiel, glas, klein gevaarlijk afval, groente-, fruit- en tuinafval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval of groenafval, PMD-afval, afgedankte elektrische en elektronische

apparatuur, bouw- en sloopafval, houtafval, metalen gemengd, afvalbanden en andere selectief ingezamelde afvalstoffen.

Artikel 4.3.2. – Inzameling

§ 1. Het grofvuil wordt huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. In de gemeente Lochristi wordt het grofvuil ook ingezameld op het recyclagepark. Herbruikbare goederen kunnen gratis worden aangeboden aan het kringloopcentrum waarmee de gemeente een overeenkomst heeft afgesloten.

§ 2. Het grofvuil mag niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval of een inzameling, andere dan deze van het grofvuil.

Artikel 4.3.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. Het grofvuil dient aangeboden te worden per voorwerp of per pak.

§ 2. Het gewicht van één afzonderlijk voorwerp of samengebonden bundel mag niet groter zijn dan 25 kg. Het grofvuil mag niet langer zijn dan 2 meter.

§ 3. Alle voorwerpen dienen zodanig aangeboden te worden dat ze geen gevaar kunnen opleveren voor de ophalers van de afvalstoffen.

Afdeling 4.4. Selectieve inzameling van hol glas

Artikel 4.4.1. – Definitie

§ 1. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder hol glas verstaan: hol glas ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit, met uitzondering van vuurvaste voorwerpen, kristal, opaal glas, plexiglas, ander hittebestendig glas, gloeilampen, spaarlampen, TL-lampen, porselein, aardewerk, beeldbuizen, drinkglazen, e.d.

§ 2. Hol glas betreft alle flessen en bokalen (verpakkingsglas).

Artikel 4.4.2. – Inzameling

§ 1. Hol glas wordt ingezameld op het recyclagepark of wordt ingezameld via de glascontainers die verspreid staan opgesteld in de gemeente. Het gebruik van de containers is uitsluitend voorbehouden aan de inwoners van de gemeente.

§ 2. Hol glas mag niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het vergelijkbaar bedrijfsafval, het grofvuil of een selectieve inzameling, andere dan deze van glas.

Artikel 4.4.3. – Wijze van aanbidding

Hol glas dat naar de glascontainer gebracht wordt, dient, afhankelijk van de kleur, in de daartoe voorziene glascontainers te worden gedeponereerd. Hol glas dient leeg te zijn, voldoende gereinigd en ontdaan zijn van deksels en doppen.

Artikel 4.4.4. – Wijze van aanbidding : verboden

§ 1. Het deponeren in glascontainers van om het even welke andere afvalstof dan hol glas is verboden. Het is verboden om naast de glascontainers glas of andere afvalstoffen achter te laten.

§ 2. Het is verboden glas te deponeren in de glascontainers tussen 20 u en 8 u.

Afdeling 4.5. Selectieve inzameling van papier en karton

Artikel 4.5.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder papier en karton verstaan: alle dag-, week- en maandbladen, tijdschriften en periodieken, reclaimedrukwerk en ander drukwerk, publicaties, telefoon- en faxgidsen, schrijfpapier, kopieerpapier, computerpapier, boeken en papieren of kartonnen verpakkingen, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit, met uitzondering van geolied papier of karton, papier met waslaag, carbonpapier, gelaagd papier, vervuild papier, vervuilde papieren en kartonnen verpakkingen, papieren voorwerpen waar kunststof of andere materialen in verwerkt zijn, kaarten met magneetbanden, behangpapier, cement-, meststof- en sproeistofzakken, e.d.

Artikel 4.5.2. – Inzameling

§ 1. Papier en karton wordt minstens maandelijks huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. Papier en karton wordt ook ingezameld op het recyclagepark.

§ 2. Papier en karton mag niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval, het grofvuil of een selectieve inzameling, andere dan deze van papier en karton.

Artikel 4.5.3. – Wijze van aanbidding

Het papier en karton dient aangeboden te worden in een kartonnen doos of ingebonden door een natuurtouw. Het moet ontdaan zijn van plasticfolie.

Het gewicht van de doos of het pak mag niet groter zijn dan 20 kg.

Afdeling 4.6. Selectieve inzameling van klein gevaarlijk afval

Artikel 4.6.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder Klein Gevaarlijk Afval, hierna KGA genoemd, verstaan, de afvalstoffen zoals opgesomd in artikel 5.5.2.1 van het VLAREA⁸.

Artikel 4.6.2. – Inzameling

§ 1. In de gemeenten Moerbeke en Wachtebeke wordt het KGA minstens viermaal per jaar wijk per wijk opgehaald op de door het gemeentebestuur bepaalde plaatsen en tijdstippen. In de gemeenten Lochristi en Zelzate wordt het KGA ingezameld op het recyclagepark.

⁸ VLAREA, Art. 5.5.2.1 : De volgende afvalstoffen worden als KGA beschouwd :

1. resten van verven, inkten, lijmen, harsen:
 - a. verf, lak, vernis;
 - b. houtbeschermingsmiddelen, carbolineum, black varnish, creoline;
 - c. lijm, hars, siliconen;
 - d. filmafval;
 - e. kleurstoffen, toner, inkten, drukinkten, stempelkussens;
2. olie en vet:
 - a. plantaardige en dierlijke oliën en vetten;
 - b. meubelolie, boenwas;
 - c. minerale olie;
 - d. brandstoffen;
3. solventen:
 - a. ontvetters, droogkuisproducten, vlekkenwater, decapeermiddelen en beitsmiddelen;
 - b. gechloreerde koolwaterstoffen : trichloorethyleen, tetrachloorethyleen, chloroform;
 - c. ontvlambare oplosmiddelen : petroleumether, ether, wasbenzine, brandspiritus, benzine, aceton, methanol, ethanol, hexaan, toluen, xyleen;
 - d. verdunners : white spirit, lijnolie, terpentijn, terpentine, cellulose-verdunners;
 - e. gefluoreerde schoonmaakmiddelen;
 - f. glycol, antivries;
 - g. formol;
4. zuren:
 - a. zoutzuur, middelen die kalk en cement verwijderen;
 - b. zwavelzuur, accuzuur;
 - c. salpeterzuur, chroomzuur, fosforzuur;
 - d. fixeervloeistoffen en stopbadvloeistoffen;
5. basen:
 - a. ontvetters, ontstoppers, bijtende soda, natronloog, kaliloog, ammoniak;
 - b. bijtende schoonmaakmiddelen, beits- en decapeermiddelen, bleekwater, hypochlorieten, hypochloraten;
 - c. fotografische ontwikkelaars, activators en additieven;
6. schoonmaakmiddelen:
 - a. zeppen, waspoeders, wc-reinigers, glansmiddelen voor de vaatwas;
 - b. metaalpoets, roestverwijderingsmiddelen;
 - c. autowax;
7. batterijen en accu's:
 - a. loodzuurbatterijen;
 - b. andere batterijen;
8. stoffen of producten met kwik:
 - a. tl-lampen;
 - b. kwikthermometers;
9. KGA van gemengde samenstelling:
 - a. restanten met onbekende samenstelling;
 - b. cosmetica;
 - c. ongebruikte, afgedankte chemicaliën;
 - d. pesticiden;
 - e. brandblusmiddelen;
 - f. fotografisch zilver;
 - g. ontplofbare stoffen van huishoudelijke en vergelijkbare bedrijfsmatige oorsprong, vuurwerk;
 - h. rookdetectoren;
10. verpakkingen met of zonder restanten van KGA, genoemd in 1°, 2°, b), c) en d), 3°, 4°, 5°, 6°, b), 9 °; c) en d);
11. insulinespuiten, pennaalden, gebruikt door particulieren om zichzelf geneesmiddelen en bloedlancetten toe te dienen.

§ 2. KGA mag niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval, het grofvuil of een selectieve inzameling, andere dan deze van KGA.”

Artikel 4.6.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. Het KGA dient, tenzij het fysisch onmogelijk of niet aangewezen is, afzonderlijk van andere afvalstoffen aangeboden te worden in een daartoe geschikte recipiënt.

§ 2. Injectienaalden moeten worden aangeboden in een naaldcontainer⁹.

Het aangeboden KGA wordt zoveel mogelijk in de oorspronkelijke verpakking, inclusief buitenverpakking, aangeboden om de identificatie te vereenvoudigen. Indien nodig brengt de voortbrenger zelf de aanduiding(en) over de aard, de samenstelling en de eventuele gevaren van het KGA op de verpakking aan. Producten van verschillende aard mogen niet worden samengevoegd. De aanbieder dient alle nodige voorzorgsmaatregelen te treffen om het lekken en andere ongewenste effecten van het KGA te voorkomen.

Artikel 4.6.4. – Bevoegd personeel

§ 1. Het KGA dat wordt aangeboden bij de wijkinzameling wordt door de begeleider van het ophaalvoertuig in de gepaste sorteer- of opslagrecipiënten gedeponereerd. De aanbieder van het KGA mag dit niet zelf doen.

§ 2. Het KGA dat wordt aangeboden op het recyclagepark wordt door het bevoegde personeel in de inrichting aansluitend bij het recyclagepark gedeponereerd. De aanbieder van het KGA mag dit niet zelf doen.

§ 3. De afgifte van KGA aan de erkende overbrenger gebeurt in aanwezigheid en onder toezicht van het bevoegde personeel.

⁹ VLAREA Art. 5.5.3.3. § 1 :Risicohoudend medisch afval moet worden verpakt in recipiënten die voorzien zijn van een UN-kenmerk, als bedoeld in het Europees verdrag betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, ondertekend op 30 september 1957 in Genève en goedgekeurd bij de wet van 10 augustus 1960 (hierna ADR-reglementering te noemen), en die voldoen aan de volgende voorwaarden :

...

- 3 alle scherpe voorwerpen en glasafval worden op een van de volgende manieren op :
 - a. in een eenmalig te gebruiken, vormvaste recipiënt van maximaal 60 liter, vervaardigd uit een halogeenvrije kunststofsoort. De recipiënt is ondoorzichtig en, ongeacht elke mogelijke manipulatie, snij- en prikbestendig, lekvrij en scheur- en schokbestendig, heeft een vloeistofdichte sluiting en kan na sluiting niet meer heropend worden zonder beschadigd te worden;
 - b. in een eenmalig te gebruiken, vormvaste recipiënt van maximaal 10 liter, vervaardigd uit een halogeenvrije kunststofsoort. De recipiënt is ondoorzichtig en, ongeacht elke mogelijke manipulatie, snij- en prikbestendig, lekvrij in verticale stand, scheur- en schokbestendig, en kan na sluiting niet meer heropend worden zonder beschadigd te worden. Die recipiënt wordt dan opgeborgen in de eenmalig te gebruiken, vormvaste kunststof recipiënt, vermeld 1° van dit artikel, of in de eenmalig te gebruiken, vormvaste kartonnen recipiënt, vermeld 2° van dit artikel, met de kunststof binnenzak.

Afdeling 4.7. Selectieve inzameling van groente-, fruit- en tuinafval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval

Artikel 4.7.1. – Definitie

§ 1. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder groente- en fruitafval verstaan: aardappelschillen, schillen van citrus- of andere vruchten, groente- en fruitresten, doppen van noten, theebladeren en theezakjes, koffiedik en papieren koffiefilters, papier van de keukenrol, plantaardig keukenafval en etensresten, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding. Het tuinafval omvat versnipperd snoeihout, haagscheersel, gazonmaaisel, bladeren, onkruid, resten van groente- en siertuin, verwelkte snijbloemen en kamerplanten, zaagmeel en schaafkrullen, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding. Het groente-, fruit- en tuinafval wordt hierna GFT-afval genoemd.

§ 2. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder organisch-biologisch bedrijfsafval verstaan: alle afvalstoffen, vermeld in § 1, ontstaan door een met de huishoudens vergelijkbare bedrijfsactiviteit.

§ 3. Andere afvalstoffen zoals bijvoorbeeld timmerhout, grof ongesnipperd snoeihout, beenderen en dierlijk afval, wegwerpluiers, aarde, zand, saus, olie, vet, stof uit stofzuiger, as van open haard, houtskool, kunststof, ijzer, metaal, blik, kattenbakvulling, e.d. worden niet als GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval beschouwd.

Artikel 4.7.2. – Inzameling

§ 1. Het GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval worden minstens tweewekelijks huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen.

§ 2. GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval mogen niet meegegeven worden met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval, het grofvuil of een selectieve inzameling, andere dan deze van GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval.

§3. Verontreinigd GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval worden niet aanvaard bij de selectieve inzameling.

Artikel 4.7.3. – Wijze van aanbieding

Het GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval dienen gescheiden aangeboden te worden in een GFT-container.

De containers dienen aangeboden te worden met het handvat naar de straat gericht.

Artikel 4.7.4. – GFT- container : eigendom

De GFT-container blijft eigendom van de Intercommunale Durme Moervaart en wordt slechts voor gebruik aan de inwoners ter beschikking gesteld voor de duur van de ophaling van het GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval.

Artikel 4.7.5. – GFT- container : onderhoud en gebruik

§ 1. De inwoners zijn persoonlijk verantwoordelijk voor het deugdelijk gebruik en onderhoud van de GFT-container. Onder deugdelijk gebruik wordt begrepen dat de GFT-container uitsluitend mag aangewend worden voor de opslag van GFT-afval en organisch-biologisch vergelijkbaar bedrijfsafval.

§ 2. In geval van schade, diefstal of verlies dient de inwoner de intercommunale hiervan onverwijld in kennis te stellen met het oog op de herstelling of de vervanging door een nieuwe GFT-container. De kosten van herstelling of vervanging kunnen verhaald worden op de inwoner, in geval van oneigenlijk gebruik.

Artikel 4.7.6. – GFT- container : adresgebonden

De GFT-container blijft verbonden aan het adres waar hij is geleverd. In geval van verhuizing is het de inwoner niet toegestaan om de GFT-container mee te nemen naar zijn nieuwe adres.

§ 2. Bij verhuizing dient de inwoner dit te melden op het gratis groen nummer 0800-16636 om de containers te laten blokkeren en de laatste ledigingsdatum af te spreken.”

Afdeling 4.8. Selectieve inzameling van houtafval, snoeihout en kerstbomen

Artikel 4.8.1. – Houtafval : definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder houtafval verstaan: alle houten meubels (kasten, houten geraamte van fauteuils, tafels en stoelen) en houtafval voortkomend van een normaal huishouden. Ramen en deuren waarbij het glas verwijderd is worden eveneens aanvaard.

Houten treinbilzen worden niet aanvaard.

Artikel 4.8.2. – Houtafval : inzameling

Het houtafval wordt minstens 1 maal per jaar huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dag. Houtafval wordt ook ingezameld op het recyclagepark.

Artikel 4.8.3. – Houtafval : wijze van aanbidding

Het houtafval wordt per voorwerp of per pak aangeboden. Het aangeboden voorwerp of pak mag niet zwaarder wegen dan 25 kg en mag niet langer zijn dan 2 meter.

Indien het houtafval wordt samengebonden, dan dient dit te gebeuren zodanig dat het pak niet uit elkaar kan vallen en geen gevaar kan vormen voor de overbrengers.

Het is niet toegelaten om tussen of in de houten voorwerpen andere afvalstoffen te deponeren.

Artikel 4.8.4. – Snoeihout en kerstbomen : definitie

§1. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder snoeihout verstaan: gesnoeide takken van bomen en struiken met een maximale doorsnede van 10 cm.

§2. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder kerstbomen verstaan: natuurlijke kerstbomen die ontdaan zijn van potten en versiering. Kerstbomen opgebouwd uit kunststofmaterialen worden niet aanvaard.

Artikel 4.8.5. – Snoeihout en kerstbomen : inzameling

§ 1. Het snoeihout wordt minstens 2 maal per jaar huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. Snoeihout wordt ook ingezameld op het recyclagepark.

§ 2. Kerstbomen worden minstens 1 maal per jaar huis-aan-huis ingezameld langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dag. Kerstbomen worden ook ingezameld op het recyclagepark.

Artikel 4.8.6. – Snoeihout : wijze van aanbidding

Het snoeihout wordt per pak aangeboden. De ingebonden pakken mogen niet zwaarder wegen dan 20 kg en niet langer zijn dan 1,5 m.

Afdeling 4.9. Selectieve inzameling van plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons (PMD-afval)

Artikel 4.9.1. – Definitie

§ 1. Voor de toepassing van dit reglement wordt onder Plastic flessen en flacons, Metalen verpakkingen en Drankkartons, ook PMD-afval genoemd, verstaan: plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen (inclusief kroonkurken, metalen deksels en doppen) en drankkartons, ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit.

§ 2. De aangeboden plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons mogen geen KGA, glas, etensresten of andere afvalstoffen bevatten.

Artikel 4.9.2. – Inzameling

§ 1. De plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons worden tweewekelijks huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. De plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons worden ook ingezameld op het recyclagepark.

§ 2. Plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons mogen niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval, het grofvuil of een andere selectieve inzameling, andere dan deze van de plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons.

§ 3. Verontreinigde plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons worden niet aanvaard¹⁰.

¹⁰ De niet-conforme inhoud kan aangeduid worden met een sticker.

§ 4. Metalen verpakkingen die via de PMD-inzameling opgehaald worden zijn niet toegelaten bij de fractie metalen gemengd.

Artikel 4.9.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. De plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons dienen aangeboden te worden in een speciaal daarvoor voorziene blauwe kunststof zak met het logo van de intercommunale op gedrukt.

§ 2. De verschillende fracties van de plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons mogen gemengd in het voorgeschreven recipiënt worden aangeboden.

§ 3. Het gewicht van één recipiënt mag niet groter zijn dan 10 kg en dient gesloten aangeboden te worden.

§ 4. Het maximum volume van de plastic flessen en flacons, metalen verpakkingen en drankkartons bedraagt 8 liter.

§ 5. Er mogen geen verpakkingen aan de buitenkant van de zak worden vastgemaakt.

Afdeling 4.10. Selectieve inzameling van metalen gemengd

Artikel 4.10.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder metalen gemengd verstaan: alle door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit ontstane soorten van metalen voorwerpen waarvan de grootte sterk kan verschillen, met uitzondering van KGA, metalen verpakkingen die met de PMD-fractie ingezameld worden en afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Artikel 4.10.2. – Inzameling

§ 1. De metalen gemengd worden huis-aan-huis opgehaald langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. De metalen gemengd worden ook ingezameld op het recyclagepark.

§ 2. Metalen gemengd mogen niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval of een selectieve inzameling, andere dan deze van de metalen gemengd.

Artikel 4.10.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. De metalen gemengd moeten aangeboden worden per voorwerp of per pak.

§ 2. Het gewicht van één afzonderlijk voorwerp of pak mag niet groter zijn dan 25 kg. Het mag niet langer zijn dan 2 meter.

§ 3. Alle voorwerpen dienen zodanig aangeboden worden dat ze geen gevaar kunnen opleveren voor de overbrengers van de afvalstoffen.

Afdeling 4.11. Selectieve inzameling van textiel

Artikel 4.11.1. – Definitie

Voor de toepassing van dit reglement wordt onder textielafval verstaan: alle niet verontreinigde kledij (textiel en lederwaren), schoeisel, handtassen, beddengoed, woningtextiel (gordijnen, overgordijnen, tafelkleden, servetten...), lompen, e.d., die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en een vergelijkbare bedrijfsactiviteit.

Artikel 4.11.2. – Inzameling

§ 1. Het textiel wordt ingezameld in de textielcontainers die verspreid staan opgesteld in de gemeente of via de huis-aan-huisinzameling langs de straten, wegen en pleinen waar de ophaling is ingericht, op de door het gemeentebestuur bepaalde dagen. Het textiel wordt eveneens ingezameld op het recyclagepark of de door de OVAM erkende kringloopcentra.

§ 2. Alleen de organisaties die vermeld zijn op de door de OVAM gepubliceerde lijst van erkende textielinzamelaars en die toelating hebben van het gemeentebestuur, waarmee ze een overeenkomst afgesloten hebben, zijn gemachtigd textielcontainers te plaatsen op zowel openbaar domein als op privé-terrein toegankelijk voor het publiek en mogen huis-aan-huisinzamelingen organiseren.

§ 3. Het textiel mag niet worden meegegeven met het huisvuil en de gemengde fractie van het bedrijfsafval, het grofvuil of een selectieve inzameling, andere dan deze van het textiel.

Artikel 4.11.3. – Wijze van aanbidding

§ 1. Het textiel dient bij het deponeren in een container of bij ophaling aan huis in een degelijke en goed gesloten zak verpakt te zijn. Het aangeboden textiel mag niet nat, bevuild of totaal versleten zijn.

§ 2. Het deponeren in textielcontainers van om het even welke andere afvalstof dan textiel is verboden. Het is verboden om naast de textielcontainers textiel of andere afvalstoffen achter te laten.

Afdeling 4.12. Het recyclagepark

Artikel 4.12.1. – Doel

Het recyclagepark is een inrichting die tot doel heeft de gescheiden inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen mogelijk te maken met het oog op de maximale recyclage van deze afvalstoffen.

Artikel 4.12.2. – Toegang

§ 1. Het recyclagepark is enkel toegankelijk voor de inwoners van de gemeente en voor de ondernemingen die op het grondgebied van de gemeente gevestigd zijn in zoverre de door hen aangevoerde afvalstoffen vergelijkbaar zijn overeenkomstig de definitie in artikel 4.1.1. van dit reglement. De gemeenten hebben de keuze om de ondernemingen al dan niet toe te laten.

§ 2. Het recyclagepark is geopend op de door het gemeentebestuur bepaalde data en openingsuren. Buiten de openingsuren is het recyclagepark niet toegankelijk voor personen vreemd aan de dienst.

Artikel 4.12.3. – Afvalstoffen

Op het recyclagepark mogen de door het gemeentebestuur bepaalde fracties en hoeveelheden aangeboden worden. De afvalstoffen mogen slechts onder toezicht van de aanwezige parkwachter, enkel in de daartoe voorbestemde en van een duidelijke vermelding voorziene container, recipiënt of opslagruimte gedeponeed worden.

Artikel 4.12.4. – Verkeersregeling

§ 1. Het is de parkwachter toegestaan de aanbrengers van afvalstoffen buiten de omheining te laten wachten indien er zich reeds teveel mensen op het recyclagepark bevinden, evenals in functie van een goede verkeersregeling op het recyclagepark.

§ 2. Kinderen jonger dan 12 jaar dienen vergezeld te zijn door een volwassen begeleider.

§ 3. Het is verboden dieren te laten rondlopen op het recyclagepark.

§ 4. De aanvoer bij middel van voertuigen, is beperkt tot deze met een maximum toegelaten massa van 3,5 ton.

Artikel 4.12.5. – Sorteren

§ 1. De afvalstoffen dienen gesorteerd te worden aangeboden, teneinde de verblijfsduur van de bezoekers op het terrein te beperken. De snelheid van de voertuigen is beperkt tot 10 km/u. De motor dient stilgelegd te worden bij het lossen van de afvalstoffen. De bezoekers en de overbrengers zijn ertoe gehouden de aanwijzingen van de parkwachter te volgen.

§ 2. Eens de afvalstoffen in de daartoe voorziene container worden gedeponeed, mogen deze afvalstoffen niet meer opnieuw door een bezoeker van het recyclagepark worden meegenomen.

Artikel 4.12.6. – Reinheid omgeving

§ 1. De gebruikers van het recyclagepark moeten de omgeving van de containers en de overige ruimte van het terrein steeds rein houden. Zij kunnen door de parkwachter verzocht worden het door hen bevuilde terrein te reinigen.

§ 2. Tijdens de sluitingsuren van het recyclagepark is het verboden om afval buiten het terrein van het recyclagepark te deponeren of over de omheining op het recyclagepark te gooien. Dergelijke handelingen worden gelijkgesteld met sluikestorten.

Artikel 4.12.7. – Rookverbod

Op het recyclagepark is het verboden te roken of om op enige andere wijze vuur te maken. Het is verboden om enige beschadiging aan te brengen aan de omheining, containers, gebouwen, beplantingen of uitrusting.

Artikel 4.12.8. – Afwijkingen

Het gemeentebestuur kan om duidelijk gemotiveerde redenen afwijkingen toestaan op de bepalingen van Hoofdstuk 4. Beheer van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen, Afdeling 4.12. Het recyclagepark.

HOOFDSTUK 5. OPENBARE VEILIGHEID EN VLOTTE DOORGANG

Artikel 5.0.1. – Vergaderingen in de open lucht

De organisatie van manifestaties op de openbare weg en vergaderingen in de open lucht is onderworpen aan een kennisgeving aan het gemeentebestuur. De kennisgeving moet schriftelijk en minstens 14 kalenderdagen voor de geplande datum ingediend worden.

Elke persoon die deelneemt aan een dergelijke samenkomst op de openbare weg of een vergadering in de open lucht, moet zich schikken naar de bevelen van de politie, die tot doel hebben de veiligheid of het gemak van doorgang te vrijwaren of te herstellen.

Artikel 5.0.2. – Wildplassen

Het is verboden op de openbare weg of zichtbaar vanaf de openbare weg te urineren, tenzij op plaatsen of accommodaties die speciaal hiervoor zijn ingericht. Die plaatsen en accommodaties moeten volgens de regels van goed fatsoen gebruikt worden.

Artikel 5.0.3. – Werkzaamheden

Behoudens machtiging van het gemeentebestuur is het uitdrukkelijk verboden werkzaamheden te starten op het openbaar en privaat domein van de gemeente, zowel aan de oppervlakte als onder de grond.

Iedereen die werkzaamheden op de openbare ruimte uitvoert of laat uitvoeren, is ertoe gehouden die te herstellen in de staat waarin ze zich voor de uitvoering van de werkzaamheden bevond of in de staat die in de machtiging vermeld is.

Het is verboden op de openbare weg stellingen, bouw materiaal, containers en andere soorten vergaarbakken te plaatsen. Het gemeentebestuur kan een vergunning afleveren om tijdens een beperkte duur stellingen, bouw materiaal, containers en andere soorten vergaarbakken op de openbare weg neer te zetten.

Als de overtreder de zaken niet onmiddellijk in orde brengt, kan de gemeente zich, na een eerste waarschuwing, het recht voorbehouden dat te doen op kosten en op risico van de overtreder.

Artikel 5.0.4. – Verlichting van uitgravingen of voorwerpen op de openbare weg

Iedereen moet de uitgravingen of de materialen, steigers, of om het even welke andere voorwerpen, die op straten, pleinen of andere delen van de openbare weg werden neergelegd of werden achtergelaten, voldoende signaleren en verlichten.

Artikel 5.0.5. – Onderhoud van bomen, beplantingen en hagen

§ 1. De gebruiker van een onroerend goed of de eigenaar van een ongebruikt onroerend goed palend aan de openbare weg is ertoe gehouden ervoor te zorgen dat de bomen, beplantingen en hagen zodanig onderhouden worden dat de verkeersveiligheid niet in het gedrang komt of dat luchtleidingen niet worden gehinderd.

§ 2. Bovendien mag geen enkele tak

- over de rijweg hangen op minder dan 4,5 meter boven de grond
- over de gelijkgrondse berm, het voetpad of het fietspad hangen op minder dan 2,5 meter boven de grond
- de stabiliteit van de installaties voor de openbare verlichting in het gedrang brengen of het uitgestraalde licht ervan in belangrijke mate verminderen
- de verkeerstekens bedekken
- enige belemmering betekenen voor de leesbaarheid van de straatnaamborden

Artikel 5.0.6. – Verwijderen van boomstronken

De eigenaars van bomen, staande langs de openbare wegen, onder toezicht van de gemeente, zijn verplicht bij het rooien de boomstronken te verwijderen binnen de 2 maanden na het rooien, of ze weg te freezezen tot 20 cm onder het maaiveld.

Artikel 5.0.7. – Rondreizende woonwagens

Zonder voorafgaandelijke toelating van het gemeentebestuur is het verboden de openbare ruimte voor langer dan 24 uur te gebruiken voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning dienen of ervoor kunnen dienen, zoals woonwagens en tenten.

Artikel 5.0.8. – Huisnummers

Iedere eigenaar van een gebouw brengt aan het huis of de brievenbus een vanaf de straat goed zichtbaar huisnummer aan. Elke bewoner is verplicht dat zichtbaar te houden.

Artikel 5.0.9. – Aanduidingen van openbaar nut

De eigenaars, vruchtgebruikers, huurders, bewoners of verantwoordelijken op grond van welke titel dan ook moeten, zonder dat dit voor hen enige schadeloosstelling impliceert, op de gevel of topgevel van hun gebouw, ook wanneer die zich buiten de rooilijn bevindt, en in voorkomend geval eventueel aan de straatkant, toestaan dat aanduidingen van openbaar nut en andere nutsvoorzieningen worden aangebracht.

Artikel 5.0.10. – Bedrieglijke oproepen

Iedere bedrieglijke hulpoproep of ieder bedrieglijk gebruik van een praatpaal of signalisatietoestel dat bestemd is om de veiligheid van de gebruikers te vrijwaren is verboden.

Artikel 5.0.11. – Toegang tot onbezette gebouwen

De eigenaar moet gepaste feitelijke maatregelen nemen om de toegang tot onbezette gebouwen te verhinderen.

Artikel 5.0.12. – Ruimen van sneeuw en ijs

Bij vorst is het verboden op aangelegde voet- en/of fietspaden water te gieten of te laten vloeien, glijbanen aan te leggen en sneeuw of ijs te storten of te gooien dat afkomstig is van privé-eigendommen.

Bij sneeuwval of bij ijzelvorming moeten de aangelanden van een openbare weg erover waken dat het voetpad voor hun woning wordt schoongeveegd en dat het nodige wordt gedaan om de gladheid ervan te vermijden.

De sneeuw moet aan de rand van het voetpad opgehoopt worden en mag de weggebruikers niet hinderen. De rioolmonden en goten moeten vrij blijven.

Artikel 5.0.13. – IJs op openbare kanalen, waterbekkens en waterlopen

Het is verboden zich op het ijs van de waterlopen en stilstaande waters te begeven. Bij een voldoende ijsdikte kan het gemeentebestuur, na technisch advies te hebben ingewonnen, een afwijking van dit verbod toestaan.

Artikel 5.0.14. – Herstellen of slopen van bouwvallige gebouwen

Iedereen moet gehoor geven aan de aanmaning van de administratieve overheid om gebouwen die bouwvallig zijn, te herstellen of te slopen.

Artikel 5.0.15. – Werpen, plaatsen of achterlaten van voorwerpen op openbaar domein

Het is verboden voorwerpen op het openbaar domein neer te werpen, te plaatsen of achter te laten, die door hun val of door ongezonde uitwasemingen kunnen schaden.

Artikel 5.0.16. – Bepalingen in verband met honden

§ 1. Het is de eigenaars, bezitters, bewakers of houders van honden verboden deze onbewaakt vrij te laten rondlopen, en meer bepaald :

- a) in parken en plantsoenen
- b) op openbare wegen en fietspaden
- c) in de openbare bossen
- d) in recreatiecentra
- e) in natuurreservaten
- f) op alle voor het publiek toegankelijke plaatsen.

In de a tot f vermelde plaatsen dienen de honden verplicht aan de leiband te worden gehouden.

Dit verbod geldt niet voor honden die gebruikt worden tijdens de jacht, die een kudde begeleiden, die voor reddingsoperaties ingezet worden en voor politiehonden.

§ 2. Op de terreinen die specifiek zijn aangeduid als speelplein of buurtpleintje worden geen honden toegelaten, ook niet aan de leiband.

Dit verbod zal aan de toegangen en/of toegangswegen tot de speelpleinen kenbaar gemaakt worden door een blauw bord met witte tekst : “Honden verboden bij politiereglement”.

Dit verbod geldt niet voor honden die voor reddingsoperaties ingezet worden en voor politiehonden.

§ 3. De bewaking moet zo zijn dat de begeleider de hond op elk ogenblik kan beletten om personen of dieren te intimideren of lastig te vallen, voertuigen te bespringen of private eigendommen te betreden. Het is de personen die de hond niet in de hand kunnen houden, verboden de hond te begeleiden.

§ 4. Het is de eigenaars, bezitters, bewakers of houders van honden, verboden hun honden op te hitsen of niet tegen te houden wanneer die de voorbijgangers aanvallen of achtervolgen, zelfs als er geen kwaad of schade uit volgt.

§ 5. Agressieve, kwaadaardige of gevaarlijke honden moeten gemuilkorfd worden door de begeleider, zodra ze op de openbare weg of op openbare plaatsen komen. Dit verbod geldt niet voor politiehonden en honden van erkende bewakingsdiensten.

Onder agressieve, kwaadaardige of gevaarlijke honden worden begrepen: elke hond die, wanneer hij vrij zou rondlopen, zonder enige provocatie op een duidelijke en onmiskenbare dreigende wijze naar iemand toeloopt; elke hond die iemand aanvalt, bijt of verwondt zonder provocatie of uitlokking; elke hond die een ander huisdier verwondt of aanvalt zonder provocatie of uitlokking.

HOOFDSTUK 6. DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 6.0.1. – Uitwerpselen van huisdieren

Iedereen die een hond of ander huisdier begeleidt moet in het bezit zijn van voldoende zakjes voor het opruimen van de uitwerpselen van het dier.

Indien de hond of een ander huisdier, behoudens op de daartoe bestemde plaatsen die door het gemeentebestuur daartoe zijn ingericht en aangeduid, uitwerpselen achterlaat, is de begeleider ertoe gehouden het vuilnis op te ruimen en de bevuilde plaats te reinigen.

Visueel gehandicapten en andere mindervaliden met hun geleidehond worden vrijgesteld van de bepalingen uit dit artikel.

Artikel 6.0.2. – Uitvliegen van duiven

§ 1. Het is verboden alle soorten duiven welke niet aan prijskampen deelnemen, te laten uitvliegen tussen 7 en 18 u op zon- en feestdagen waarop duivenwedstrijden plaatshebben en dit van 1 april tot en met de laatste zondag van oktober.

§ 2. In geval van overmacht, slecht weder of andere oorzaken, waarbij de vluchten niet op de vermelde dagen worden gehouden, geldt dit verbod voor de daaropvolgende dag en is de medekampende liefhebber verplicht kenbaar te maken dat de duiven niet op de vermelde datum werden gelost.

§ 3. Elke handeling die de medekampende liefhebber schade kan toebrengen is te allen tijde verboden. Hieronder wordt o.a. verstaan : slaan op allerlei voorwerpen, zwaaien met allerlei voorwerpen, ophangen van allerlei voorwerpen in de nabijheid van de hokken; opstellen van molentjes, draaiende voorwerpen en in het algemeen elke daad die de dieren kan doen op- of afschrikken.

Artikel 6.0.3. – Verwijderen van aanplakbiljetten

Het is verboden wettig aangebrachte aanplakbiljetten af te trekken, te scheuren te overplakken of op enigerlei wijze onleesbaar te maken.

Artikel 6.0.4. – Aanbrengen van opschriften op de openbare weg (wildplakken)

Het is verboden opschriften, affiches, beeld- en fotografische voorstellingen, vlugschriften en plakbriefjes aan te brengen of te plaatsen op de openbare weg en op de bomen, aanplantingen, plakborden, voor- en zijgevels, muren, omheiningen, pijlers, palen, zuilen, bouwwerken, monumenten en andere langs de openbare weg of in de onmiddellijke nabijheid ervan liggende opstanden of op andere plaatsen dan die welke door de gemeenteoverheden voor aanplakking zijn bestemd.

Aanplakking is toegelaten op het openbaar domein onder de voorwaarden van de schriftelijke toestemming van het gemeentebestuur.

Aanplakking is toegelaten op privaat domein, voor zover de eigenaar of gebruiker zijn akkoord schriftelijk en vooraf heeft gegeven, en onder voorbehoud van de lokaal geldende stedenbouwkundige voorwaarden.

Artikel 6.0.5. – Drankautomaten

Het is verboden om alcoholische dranken te verkopen in drankautomaten en automatenhallen opgesteld op de openbare weg of in een publiek toegankelijke plaats zonder permanente bewaking.

Artikel 6.0.6. – Onderhoud van private grachten

§ 1. Dit artikel is van toepassing op private (afwaterings-)grachten. Het is niet van toepassing op de grachten, opgenomen in de atlanten der onbevaarbare waterlopen, noch op de baangrachten.

§ 2. Elke persoon die het genot heeft van een terrein (eigenaar, vruchtgebruiker, huurder, ...) moet ervoor zorgen dat de zich op dat terrein bevindende private grachten goed functioneren. Indien nodig moet hij die (laten) maaien of ruimen.

§ 3. In geval van dringende noodzaak (vb. bij overvloedige regenval) kan het gemeentebestuur aan de in § 2 bedoelde persoon of personen het bevel geven om onmiddellijk over te gaan tot de hierboven genoemde werken. In dat geval hebben de door het gemeentebestuur aangeduide personen toegang tot de eigendommen waarover de grachten lopen, om zich ervan te vergewissen of de bepalingen van dit reglement werden nageleefd.

Indien de bevolen werken niet worden uitgevoerd binnen de gestelde termijn, kan het gemeentebestuur die ambtshalve laten doen op kosten van de in gebreke gebleven personen.

§ 4. Zo een voor de goede afwatering noodzakelijke gracht geheel of gedeeltelijk werd gedempt zonder vergunning, zijn de in § 2 vermelde personen gehouden deze te (laten) herdelven, rekening houdend met artikel 30 van het Veldwetboek¹¹ en met de artikelen 640 en 666 tot 668¹² van het Burgerlijk Wetboek.

¹¹ Veldwetboek :

Art. 30: Hij die tot afsluiting van zijn erf een niet gemene sloot wil graven, moet tussen die sloot en het naburig erf half zoveel afstand laten als de sloot diep is.

Is het naburig erf een stuk bouwland of een hellend terrein, dan moet de afstand even groot zijn als de sloot diep is.

De sloten worden zo aangelegd dat zij een glooiing hebben aan de kant van de nabuur en de afloop van het water niet belemmeren.

Wanneer een levende haag tot afsluiting dient, moet zij, bij gebreke van een hiermee strijdig gebruik, op ten minste vijftig centimeter van de scheidingslijn staan.

¹² Burgerlijk Wetboek

Art. 640: Lager gelegen erven zijn jegens de hoger liggende gehouden het water te ontvangen dat daarvan buiten 's mensen toedoen natuurlijk afloopt.

De eigenaar van het lager gelegen erf mag geen dijk opwerpen waardoor de afloop verhinderd wordt. De eigenaar van het hoger gelegen erf mag niets doen waardoor de erfdiensbaarheid van het lager gelegen erf verzwaaard wordt.

Art. 666: Alle grachten tussen twee erven worden vermoed gemeen te zijn, indien er titel noch teken is van het tegendeel.

Art. 667: Een teken dat een gracht niet gemeen is, is aanwezig wanneer de dijk of de opgeworpen aarde zich slechts aan één zijde van de gracht bevindt.

Art. 668: De gracht wordt geacht uitsluitend aan degene toe te behoren aan wiens kant zich de opgeworpen aarde bevindt.

§ 5. Met behoud van de geldende vergunningsplicht moeten de in § 2 bedoelde personen er bij het overwelven van een gracht op toezien dat de passende buizen worden gebruikt voor een normale waterafvoer.

§ 6. De maaiing of ruiming zal derwijze worden uitgevoerd dat de grachten altijd een voldoende diepte en dwarsdoorsnede hebben voor een vrije afloop van het water. In dwarsdoorsnede zullen de grachten op de bodem minstens 0,50 meter breed zijn, met schuine taluds met een helling van ten hoogste 4/4 (45°). Het is verboden in de afvoersloten voorwerpen of stoffen te werpen of te lozen, tenzij hiervoor een vergunning werd verleend.

§ 7. Het gebruik van biociden in de grachten en binnen een aanpalende zone met een breedte van 1 meter is verboden.

§ 8. Het is eveneens verboden om grondbewerkingen uit te voeren binnen een meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van de gracht. De grondbewerkingen uitgevoerd vanaf één meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud, moeten beantwoorden aan de code van goede landbouwpraktijken.

Artikel 6.0.7. – Onderhoud van niet bebouwde percelen

§ 1. De eigenaars (of hun aangestelden) van niet bebouwde percelen gelegen in een woongebied, een KMO-gebied, een industriegebied of ermee vergelijkbaar zoals aangeduid op de gewestplannen, de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen of gelegen in een goedgekeurde niet vervallen verkaveling, zijn verplicht hun grond(en) minstens éénmaal per jaar te maaien.

Het maaien dient alleszins te gebeuren voor de aanwezige planten in bloei staan of een hoogte van 30 cm hebben bereikt.

Het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen is hierbij verboden.

Indien de eigenaar niet ingaat op de aanmaning om de grond(en) (alsnog) te maaien, kan het maaien door de gemeente uitgevoerd worden op kosten van de overtreder.

Vanaf de tweede maaibeurt, uitgevoerd door de gemeente op kosten van de overtreder, zal eveneens een administratieve sanctie worden opgelegd.

§ 2. De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing op percelen in exploitatie (land- en tuinbouw).

De bepalingen van § 1 zijn evenmin van toepassing op percelen onder natuurbeheer. De eigenaar dient dit beheer te kunnen aantonen.

HOOFDSTUK 7. GEMENGDE INBREUKEN

Afdeling 7.1. Lichte gemengde inbreuken

Artikel 7.1.1. – Vernieling of beschadiging van grafsteden en monumenten (art. 526 SWB)

Het is verboden

- grafsteden, gedenktekens of grafstenen;
- monumenten, standbeelden of andere voorwerpen die tot algemeen nut of tot openbare versiering bestemd zijn en door de bevoegde overheid of met haar machtiging zijn opgericht;
- monumenten, standbeelden, schilderijen of welke kunstvoorwerpen ook, die in kerken, tempels of andere openbare gebouwen zijn geplaatst;

te vernielen, neer te halen, te verminken of te beschadigen.

Artikel 7.1.2. – Graffiti (art. 534bis SWB)

Het is verboden om, zonder toestemming, graffiti aan te brengen op roerende of onroerende goederen.

Artikel 7.1.3. – Beschadiging van onroerende eigendommen (art. 534ter SWB)

Het is verboden om opzettelijk andermans onroerende eigendommen te beschadigen.

Artikel 7.1.4. – Vernieling en verwoesting van veldvruchten, planten, bomen, enten, granen en voeder, vernieling van landbouwgereedschappen (art. 537 SWB)

Het is verboden om kwaadwillig bomen om te hakken of zodanig te snijden, verminken of onschorsen dat zij vergaan. Het is eveneens verboden om enten te vernielen.

Artikel 7.1.5. – Vernieling van afsluitingen, verplaatsing of verwijdering van grenspalen en hoekbomen (art. 545 SWB)

Het is verboden om geheel of ten dele grachten te dempen; levende of dode hagen af te hakken of uit te rukken; landelijke of stedelijke afsluitingen te vernielen of opzettelijk te beschadigen; grenspalen, hoekbomen of andere bomen, geplant of erkend om de grenzen tussen verschillende erven te bepalen, te verplaatsen of te verwijderen.

Artikel 7.1.6. – Beschadiging of vernieling van andermans roerende eigendommen (art. 559 SWB)

Het is verboden om andermans roerende eigendommen opzettelijk te beschadigen of te vernielen.

Artikel 7.1.7. – Nachtgerucht of nachtrumoer (art. 561 SWB)

Het is verboden de rust van de inwoners te verstoren door nachtgerucht of nachtrumoer.

Afdeling 7.2. Zware gemengde inbreuken

Artikel 7.2.1. – Opzettelijke toebrengen van verwondingen of slagen (art. 398 SWB)

Het is verboden om opzettelijk verwondingen of slagen toe te brengen.

Artikel 7.2.2. – Diefstal zonder geweld of bedreiging (art. 461 en 463 SWB)

Hij die een zaak die hem niet toebehoort, bedrieglijk wegneemt, is schuldig aan diefstal. Met diefstal wordt gelijkgesteld het bedrieglijk wegnemen van andermans goed voor een kortstondig gebruik.

HOOFDSTUK 8. SANCTIES

Artikel 8.0.1. – Administratieve geldboete – algemene regeling

Inbreuken op dit politiereglement worden bestraft met een administratieve geldboete, opgelegd door de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar, conform de procedure in artikel 119 bis, § 9 tot en met 12 van de nieuwe gemeentewet¹³.

¹³ Nieuwe gemeentewet Art. 119bis.

§1. De gemeenteraad kan straffen of administratieve sancties bepalen voor overtredingen van zijn reglementen of verordeningen, tenzij voor dezelfde overtredingen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie straffen of administratieve sancties worden bepaald.

§2. De straffen die de gemeenteraad bepaalt, mogen de politiestrafen niet te boven gaan.

De gemeenteraad kan de volgende administratieve sancties bepalen:

1° de administratieve geldboete, met een maximum van 250 EUR;

2° de administratieve schorsing van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning;

3° de administratieve intrekking van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning;

4° de tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting.

In afwijking van § 1 kan de gemeenteraad in zijn reglementen en verordeningen voorzien in de administratieve sanctie als bedoeld in het tweede lid, 1°, voor een strafbaar feit genoemd in boek II, titel X van het Strafwetboek en in de artikelen 327 tot 330, 398, 448, 461, 463, 526, 534bis, 534ter, 537, 545, 559, 1°, 561, 1°, en 563, 2° en 3°, van het Strafwetboek.

De administratieve geldboete wordt opgelegd door de ambtenaar behorend tot één van de categorieën vastgesteld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en die daartoe door de gemeenteraad wordt aangewezen, hierna te noemen "de ambtenaar". Deze ambtenaar mag niet dezelfde zijn als degene die op grond van § 6 de inbreuken vaststelt.

De in het tweede lid bedoelde schorsing, intrekking of sluiting worden opgelegd door het college van burgemeester en schepenen.

Onverminderd § 10, tweede lid, legt de gemeenteraad de wijze vast van kennisgeving van de sanctie aan de dader van de inbreuk.

Minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten, zelfs wanneer deze persoon op het ogenblik van de beoordeling van de feiten meerderjarig is geworden, kunnen gestraft worden met een administratieve geldboete bedoeld in het tweede lid, 1°. In dat geval is het maximum evenwel vastgesteld op 125 EUR.

§3. De raad kan op dezelfde inbreuken van zijn reglementen en verordeningen niet tezelfdertijd in een strafsancie én een administratieve sanctie voorzien, maar slechts in één van beide.

§4. De in paragraaf 2, tweede lid, 2° tot en met 4°, gestelde sancties kunnen eerst worden opgelegd nadat de overtreder voorafgaand een waarschuwing heeft ontvangen. Deze waarschuwing bevat een uittreksel van het overtreden reglement of de overtreden verordening.

§5. De administratieve sanctie is proportioneel in functie van de zwaarte van de feiten die haar verantwoordt, en in functie van eventuele herhaling.

De vaststelling van meerdere samenlopende inbreuken op hetzelfde reglement of dezelfde verordening zal het voorwerp uitmaken van één enkele administratieve sanctie, in verhouding tot de ernst van het geheel van de feiten.

§6. De inbreuken die bestraft kunnen worden met administratieve sancties, worden door een politieambtenaar of door een hulpagent van politie vastgesteld bij proces-verbaal.

De inbreuken die uitsluitend bestraft kunnen worden met administratieve sancties, kunnen eveneens het voorwerp uitmaken van een vaststelling door de hiernavolgende personen :

1° de gemeentebestuurders die beantwoorden aan de minimumvoorwaarden die door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad zijn bepaald inzake selectie, rekrutering, opleiding en bevoegdheid, en die daartoe door de gemeenteraad zijn aangewezen;

In geval van een meergemeenten-politiezone, kunnen deze gemeentebambtenaren vaststellingen verrichten op het grondgebied van alle gemeenten die deel uitmaken van deze politiezone, nadat daartoe voorafgaandelijk een overeenkomst werd gesloten tussen de betrokken gemeenten. De vaststellende gemeentebambtenaar kan het identiteitsbewijs of een ander identificatiedocument van de overtreder opvragen, zodat hij zich kan vergewissen van de juiste identiteit van deze persoon.

De identiteitscontrole is alleen maar toegelaten ten opzichte van personen waarvan de ambtenaar heeft vastgesteld dat zij feiten hebben gepleegd die aanleiding kunnen geven tot een gemeentelijke administratieve sanctie;

2° ambtenaren van de vervoersmaatschappijen behoren tot één van de categorieën bepaald door de Koning.

De bewakingsagenten, daartoe aangesteld door de gemeenteraad, kunnen eveneens aangifte doen van de inbreuken die uitsluitend bestraft kunnen worden met administratieve sancties, bij de politieambtenaar of hulpagent van politie bedoeld in het eerste lid en dit enkel in het kader van de activiteiten bedoeld in artikel 1, § 1, eerste lid, 6°, van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten.

§7. 1° Indien de feiten zowel een inbreuk vormen op de artikelen 327 tot 330, 398, 448, 461, 463, 526, 534bis, 534ter] 537, 545, 559, 1°, 561, 1°, of 563, 2° en 3° van het Strafwetboek, als gesanctioneerd worden met een administratieve sanctie, wordt het origineel van de vaststelling uiterlijk binnen de maand na de vaststelling toegestuurd aan de procureur des Konings. Bij gebreke hieraan kan er geen enkele administratieve sanctie worden opgelegd.

De politieambtenaar of hulpagent vermeldt op het proces-verbaal uitdrukkelijk de datum waarop het werd toegestuurd of ter hand gesteld aan de procureur des Konings. Er wordt tezelfdertijd een afschrift opgestuurd aan de ambtenaar;

2° indien de inbreuk enkel met een administratieve sanctie bestraft kan worden, wordt het origineel van de vaststelling uiterlijk binnen de maand na de vaststelling aan de ambtenaar toegestuurd. Bij gebreke hieraan kan er geen enkele administratieve sanctie worden opgelegd;

3° van de vaststellingen lastens minderjarigen voor feiten die enkel kunnen worden bestraft met een administratieve sanctie, wordt door de politiediensten of gemeentebambtenaren steeds een afschrift overgemaakt aan de procureur des Konings;

4° indien de vaststelling wordt opgesteld door een ambtenaar van een vervoersmaatschappij, wordt zij door deze toegestuurd aan de ambtenaar bevoegd voor het grondgebied van de gemeente waar de feiten zich hebben voorgedaan.

§8. Indien de inbreuk bestraft kan worden met een administratieve sanctie, bedoeld in § 2, tweede lid, 1°, of met een straf bepaald door de artikelen 327 tot 330, 398, 448, 461 en 463 van het Strafwetboek, kan de ambtenaar enkel een administratieve geldboete opleggen indien de procureur des Konings binnen een termijn van twee maanden heeft laten weten dat dit volgens hem aangewezen is en dat hijzelf geen gevolg aan de feiten zal geven.

Indien de inbreuk bestraft kan worden met een administratieve sanctie bedoeld in § 2, tweede lid, 1, of met een straf bepaald door de artikelen 526, 534bis, 534ter, 537, 545, 559, 1°, 561, 1° en 563, 2° en 3° van het Strafwetboek beschikt de procureur des Konings over een termijn van twee maanden, te rekenen van de dag van de ontvangst van het origineel van het proces-verbaal, om de ambtenaar in te lichten dat een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek werd opgestart, vervolging werd ingesteld, dan wel dat hij oordeelt het dossier te moeten seponeren bij gebrek aan toereikende bezwaren. Deze mededeling doet de mogelijkheid vervallen voor de ambtenaar om een administratieve geldboete op te leggen. Vóór het verstrijken van deze termijn kan de ambtenaar geen administratieve geldboete opleggen. Na het verstrijken ervan kunnen de feiten enkel nog administratiefrechtelijk worden bestraft. De ambtenaar kan evenwel een administratieve geldboete opleggen vooraleer deze termijn is verstreken indien de procureur des Konings heeft laten weten dat, zonder het materieel element van de overtreding in twijfel te trekken, hij geen gevolg aan de feiten zal geven.

§8bis. Indien buiten de gevallen van samenloop vermeld in § 7, een feit zowel een strafrechtelijke als een administratiefrechtelijke inbreuk vormt, dient te worden gehandeld volgens de procedures die gelden voor inbreuken bedoeld in de artikelen van boek II, titel X van het Strafwetboek en de artikelen 526, 534bis, 534ter, 537 en 545 van het Strafwetboek.

§9. Wanneer de ambtenaar beslist dat er reden is om de administratieve procedure aan te vatten, deelt hij de overtreder door middel van een ter post aangetekend schrijven mee :

1° de feiten met betrekking tot dewelke de procedure is opgestart;

2° dat de overtreder de gelegenheid heeft, om, binnen de vijftien dagen te rekenen van de datum van kennisgeving van het aangetekend schrijven, zijn verweermiddelen uiteen te zetten bij een ter post aangetekend schrijven, en dat hij het recht heeft om bij deze gelegenheid de ambtenaar om een mondelinge verdediging van zijn zaak te verzoeken;

3° dat de overtreder het recht heeft om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman;

4° dat de overtreder het recht heeft zijn dossier te consulteren;

5° een afschrift van het in § 6 bedoelde proces-verbaal, gevoegd als bijlage.

De ambtenaar bepaalt in voorkomend geval de dag waarop de overtreder uitgenodigd wordt de mondelinge verdediging van zijn zaak voor te dragen.

Indien de ambtenaar van oordeel is dat er een geldboete moet worden opgelegd die niet hoger is dan 62,5 EUR, heeft de overtreder niet het recht om een mondelinge verdediging van zijn zaak te verzoeken.

§9bis. Wanneer een persoon beneden de achttien jaar ervan wordt verdacht een strafbaar feit te hebben gepleegd dat wordt bestraft met een administratieve geldboete, geeft de ambtenaar daarvan kennis aan de stafhouder van de orde van advocaten, zodat ervoor gezorgd wordt dat betrokkene kan worden bijgestaan door een advocaat.

De stafhouder of het bureau voor juridische bijstand gaat over tot de toewijzing van een advocaat, uiterlijk binnen twee werkdagen te rekenen van dit bericht.

Afschrift van het bericht van de kennisgeving aan de stafhouder wordt gevoegd bij het dossier van de rechtspleging.

Indien er een belangenconflict is, ziet de stafhouder of het bureau voor juridische bijstand erop toe, dat de betrokkene verdedigd wordt door een andere advocaat dan diegene op wie zijn vader en moeder, voogd of personen die hem onder hun bewaring hebben of die bekleed zijn met een vorderingsrecht, een beroep gedaan hebben.

In afwijking van § 9, wordt het in § 9, eerste lid, bedoelde aangetekend schrijven aan de minderjarige en aan zijn vader en moeder, zijn voogden of de personen die het gezag over hem uitoefenen, gestuurd. Deze partijen hebben dezelfde rechten als de overtreder zelf.

§10. Na verloop van de termijn, vermeld in § 9, 2°, of vóór het verstrijken van deze termijn, wanneer de overtreder te kennen geeft de feiten niet te betwisten of in voorkomend geval na de mondelinge verdediging van de zaak door de overtreder of zijn raadsman, kan de ambtenaar de door de politieverordening voorziene administratieve geldboete opleggen.

Deze beslissing wordt bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht aan de overtreder en in het geval van een minderjarige overtreder, aan de minderjarige, evenals aan zijn vader en moeder, zijn voogden of de personen die het gezag over hem uitoefenen.

De vader en de moeder, de voogden of de personen die het gezag over de minderjarige uitoefenen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboete.

De beslissing bedoeld in het tweede lid dient binnen een termijn van zes maanden ter kennis te worden gebracht aan de betrokkenen. Deze termijn gaat in op de dag van de ontvangst van het afschrift van het proces-verbaal of van de ontvangst van de vaststelling door de personen zoals bedoeld in § 6, tweede lid.

De ambtenaar kan geen administratieve geldboete meer opleggen na het verstrijken van deze termijn. Hij kan een afschrift van het proces-verbaal of van de vaststellingen van de personen bedoeld in § 6, tweede lid, en een afschrift van zijn beslissing verzenden aan elke belanghebbende partij die voorafgaandelijk hiertoe een schriftelijk en gemotiveerd verzoek richt aan hem.

§11. De beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete heeft uitvoerbare kracht na het verstrijken van een termijn van één maand vanaf haar kennisgeving, behoudens wanneer hoger beroep wordt aangetekend overeenkomstig § 12.

§12. De gemeente, in geval van beslissing tot het niet-opleggen van een administratieve geldboete genomen door een aangewezen provincieambtenaar, of de overtreder kan binnen een termijn van een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing bij verzoekschrift een beroep instellen bij de politierechtbank volgens de burgerlijke procedure.

Indien de beslissing evenwel betrekking heeft op minderjarigen die de volle leeftijd van zestien jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten, wordt hoger beroep ingesteld bij kosteloos verzoekschrift bij de jeugdrechtbank. In dit geval kan het hoger beroep ook worden ingesteld door de vader en de moeder, zijn voogden of de personen die het gezag over hem uitoefenen. De jeugdrechtbank blijft bevoegd indien de overtreder meerderjarig is op het moment dat de rechtbank zich uitsprekt.

Als deze inbreuken worden gepleegd door een of meer minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten, kan een administratieve geldboete worden opgelegd conform de procedure in artikel 119bis, § 12, 2^e tot en met 6^e lid van de nieuwe gemeentewet.

De omvang van de administratieve geldboete is proportioneel op grond van de ernst van de inbreuk die de boete verantwoordt en eventuele herhaling. De boete overschrijdt, ongeacht de omstandigheden in elk geval niet het bedrag van het wettelijk vastgestelde maximum van 250 euro.

Deze beslissing wordt bij aangetekend schrijven door de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar ter kennis gebracht aan de overtreder en in het geval van een minderjarige overtreder, aan de minderjarige, evenals aan zijn vader en moeder, zijn voogden of de personen die het gezag over hem uitoefenen.

De vader en de moeder, de voogden of de personen die het gezag over de minderjarige uitoefenen zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboete.

De politierechtbank of de jeugdrechtbank doet, in het kader van een openbaar debat met uiteenzetting door alle partijen, uitspraak over het beroep dat werd ingesteld tegen de administratieve sancties als bedoeld in § 2, tweede lid, 1°. Zij oordeelt over de wettigheid en de proportionaliteit van de opgelegde geldboete.

Hij kan de beslissing van de ambtenaar hetzij bevestigen, hetzij herzien.

Wanneer een beroep tegen een administratieve sanctie aanhangig wordt gemaakt bij de jeugdrechtbank, kan deze de sanctie vervangen door een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding zoals die wordt bepaald in artikel 37 van [de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade]. [In dit geval is artikel 60 van [de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade] van toepassing.]

Geen hoger beroep staat open tegen de beslissing van de politierechtbank of van de jeugdrechtbank. Wanneer echter de jeugdrechtbank beslist om de administratieve sanctie te vervangen door een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding bedoeld in artikel 37 van [de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade], staat er wel hoger beroep open. In dit geval wordt er gehandeld volgens de procedures van [de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade] die gelden voor de als misdrijf omschreven feiten.

Onverminderd de voorgaande leden en de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade], zijn de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek toepasselijk op het beroep bij de politierechtbank en de jeugdrechtbank.

§13. De Koning regelt bij een in ministerraad overlegd besluit de procedure tot aanwijzing door de gemeente van de ambtenaar gelast met het opleggen van de administratieve geldboete, alsmede de wijze van inning van de administratieve geldboete.

De administratieve geldboeten worden geïnd ten bate van de gemeente.

Nieuwe gemeentewet Art. 119ter. :

De gemeenteraad kan in een bemiddelingsprocedure voorzien in het kader van de door artikel 119bis toegekende bevoegdheden. Deze is verplicht indien zij betrekking heeft op minderjarigen die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt op het tijdstip van de feiten.

De bemiddeling, bedoeld in het eerste lid, heeft uitsluitend tot doelde dader van de inbreuk de mogelijkheid te bieden de schade die hij heeft aangebracht, te vergoeden of te herstellen.

Artikel 8.0.2. – Administratieve geldboete – Lichte gemengde inbreuken

Voor inbreuken op de bepalingen uit het Hoofdstuk 7., **Afdeling 7.1.** Lichte gemengde inbreuken, beschikt de procureur des Konings over een termijn van twee maanden, te rekenen van de dag van de ontvangst van het origineel van het proces-verbaal, om de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar in te lichten dat een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek werd opgestart, vervolging werd ingesteld, dan wel dat hij oordeelt het dossier te moeten seponeren bij gebrek aan toereikende bezwaren. Deze mededeling doet de mogelijkheid vervallen voor de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar om een administratieve geldboete op te leggen. Vóór het verstrijken van deze termijn kan de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar geen administratieve geldboete opleggen. Na het verstrijken ervan kunnen de feiten enkel nog administratiefrechtelijk worden bestraft. De hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar kan evenwel een administratieve geldboete opleggen vooraleer deze termijn is verstreken indien de procureur des Konings heeft laten weten dat, zonder het materieel element van de overtreding in twijfel te trekken, hij geen gevolg aan de feiten zal geven.

Artikel 8.0.3. – Administratieve geldboete – Zware gemengde inbreuken

Voor inbreuken op de bepalingen uit het Hoofdstuk 7., **Afdeling 7.2.** Zware gemengde inbreuken, kan de hiertoe aangestelde sanctionerende ambtenaar enkel een administratieve geldboete opleggen indien de procureur des Konings binnen een termijn van twee maanden heeft laten weten dat dit volgens hem aangewezen is en dat hijzelf geen gevolg aan de feiten zal geven.

Artikel 8.0.4. – Administratieve schorsing of intrekking van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, of tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting

§1. Inbreuken op Hoofdstuk 3. Publiek Toegankelijke Inrichtingen, Afdeling 3.1. Brandveiligheid, kunnen, indien reeds tweemaal een administratieve geldboete werd opgelegd, ook bestraft worden met een administratieve schorsing van de door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, een administratieve intrekking van de door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, of een tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting.

§2. Indien de inbreuk gesanctioneerd kan worden met een administratieve schorsing van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, een administratieve intrekking van een door de gemeente afgegeven toestemming of vergunning, of een tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting, stuurt de provinciale sanctionerende ambtenaar het proces-verbaal door naar het college van burgemeester en schepenen.

In dat geval verstuurt het college van burgemeester en schepenen een voorafgaande waarschuwing naar de betrokkene. Hierin staat dat er een inbreuk werd vastgesteld en dat een sanctie zal opgelegd worden indien de inbreuk wordt gehandhaafd of bij een volgende inbreuk. De waarschuwing moet een uittreksel bevatten van het overtreden reglement en dient per ter post aangetekende brief te gebeuren.

Vervolgens wordt aan de overtreder per ter post aangetekend schrijven meegedeeld dat er aanwijzingen zijn dat er nog steeds een inbreuk is en dat het college overweegt een sanctie (schorsing of intrekking van de vergunning, sluiting van de instelling) op te leggen. Bij deze

mededeling deelt men ook mee waar en wanneer het dossier kan worden ingekeken, waar en wanneer betrokkene zal worden gehoord, en dat hij zich mag laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman.

De hoorzitting kan maar plaatsvinden als de meerderheid van het college van burgemeester en schepenen aanwezig is.

De leden van het college die niet permanent aanwezig waren tijdens het geheel van de hoorzittingen, mogen niet deelnemen aan de beraadslagingen en aan de stemming over de op te leggen sanctie.

Artikel 8.0.5. - Bemiddelingsprocedure

§1. De bemiddelingsprocedure, vermeld in artikel 119ter van de nieuwe gemeentewet, dient gevolgd te worden indien de inbreuk gepleegd werd door een minderjarige die de volle leeftijd van 16 jaar heeft bereikt.

De bemiddelingsprocedure, vermeld in artikel 119ter van de nieuwe gemeentewet, kan ook gevolgd worden indien de inbreuk gepleegd werd door een meerderjarige, voor zover de provinciale sanctionerende ambtenaar of het gemeentebestuur een bemiddelingsprocedure nuttig acht en de betrokkene hiertoe bereid is.

§2. De bemiddelaar tracht de betrokkene te bewegen tot een herstel of vergoeding van de schade in de meest brede betekenis.

Hij probeert, indien de zaak zich hiertoe leent en de betrokkene hiertoe bereid is, een diepgaande dialoog en ontmoeting tot stand te brengen, met inbegrip van één of meerdere momenten van directe ontmoeting.

§3. De bemiddelaar wordt door de provinciale sanctionerende ambtenaar op de hoogte gebracht van de relevante feiten van de zaak.

Elk bemiddelingsaanbod gaat gepaard met voldoende informatie over wat bemiddeling is, hoe deze verloopt, wat van de betrokkene wordt verwacht, wat de betrokkene mag verwachten en welke zijn/haar rechten en plichten zijn.

De bemiddelaar verstrekt de provinciale sanctionerende ambtenaar informatie over de stand van zaken betreffende de bemiddeling, wanneer de provinciale sanctionerende ambtenaar hem hiertoe verzoekt. De bemiddelaar deelt het resultaat van de bemiddeling zo snel mogelijk mee aan de provinciale sanctionerende ambtenaar. Indien de bemiddeling niet wordt aangevat of wordt beëindigd zonder resultaat, wordt dit eveneens zo snel mogelijk meegedeeld.

De provinciale sanctionerende ambtenaar houdt rekening met het resultaat van de bemiddeling, of met de stand van zaken van de bemiddeling, indien blijkt dat de bemiddeling niet afgerond kan worden vóór het verstrijken van de termijn zoals voorzien in artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet.

Hij moet op afdoende wijze motiveren waarom hij, niettegenstaande een geslaagde bemiddeling of een vooruitzicht op een geslaagde bemiddeling, toch opteert voor het opleggen van een administratieve geldboete.